

ÉLETTÜNK

XLVII. évf. 2. szám (47. Jg. Nr. 2.)

Az európai magyar katolikusok lapja

2015. február

LEGYŐZNI A RABSZOLGASÁGOT

Ferenc pápa üzenete
a béke világnapjára

Január elsején ünnepeltük a béke 48. világnapját, amelyre Ferenc pápa a következő címmel írt üzenetet: „Nem rabszolgák többé, hanem testvérek”. Ebben a pápa elemzi az emberkereskedelem alapvető okait – megjelölve köztük a bünszervezeteket, melyek irányítják ezt a gyalázatos üzletet –, majd arra szólítja az államokat, hogy hatékony ellenőrző intézkedéseket alkalmazva ne engedjenek a korrupciónak, és ne hagyják büntetlenül a felelősöket.

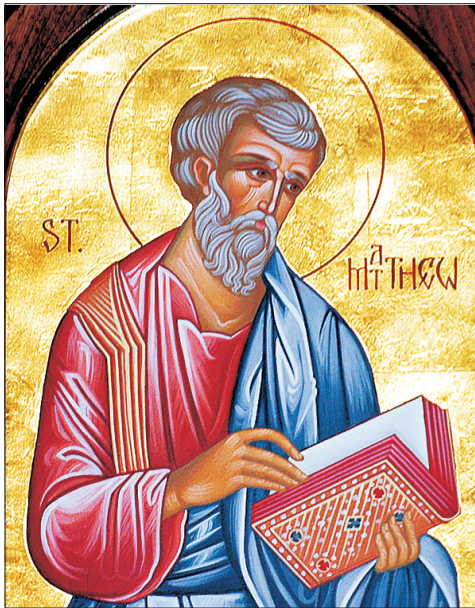
Gyalázatos jelenségnek, emberiség elleni bűncselekménynek nevezi a pápa a rabszolgaságot, amely milliókat sújt szerte a világon. A béke világnapjára írt üzenetének címe Szent Pál Filemonhoz írt levelét idézi: „már nem mint rabszolgát, hanem mint testvért” (Fil 1,15–16). A dokumentum két részből áll. Az elsőben a pápa bemutatja a rabszolgaság különböző formáit, és emlékeztet a rabszolgamunka áldozataira: a szabadságuktól megfosztott, kizsákmányolt és embertelen körülmények között tartott, munkálatójuk által megzsarolt bevándorlókra; a szexrabszolgákra, a gyermekkatonákra, a szervkereskedelem áldozataira, a terroristák foglyaira. Ahogy a rabszolgaság sokarcú, úgy annak okai is szerteágazók.

Az első ok ontológiai természetű, mely abból fakad, hogy a bűn megrontja az emberi szívet. „A másik személy emberségének tagadása oda vezet, hogy az embert tárgyként, eszközként kezelik” – hangsúlyozza a Szentatyá. Emellett olyan tényezők is okolhatók, mint a szegénység, az oktatáshoz és munkához való jutás hiánya, a fegyveres konfliktusok, a terrorizmus, továbbá az emberkereskedelmet folytató bünszervezetek hálózata, amely csoportok az interneten keresztül is megpróbálják lépétre csalni fiatal- vagy gyermekkorú áldozataikat. Ehhez járul még a korrupció, mely az állami rendfenntartó erőket és a civil vagy katonai intézményeket is behálózza. „Ezek a jelenségek akkor fordulnak elő, amikor a gazdasági rendszer központjában a pénzisten áll, nem pedig az emberi személy” – figyelmeztet a pápa.

Üzenetének második részében a Szentatyá a rabszolgaság leküzdésének lehetséges módjait sorolja föl; a testvériség globalizációját, vagyis világszintű összefogást sürgetve. Ez gátat szabhat ugyanis „a közöny globalizációjának, amely olyannyira elterjedt a mai világban”. Az intézmények hármas feladata a rabszolgaság büntetésének megelőzése, az áldozatok védelme, illetve a felelősök kézre kerítése. Igazságos törvényekre van szükség (...), amelyek tiszteletben tartják az alapvető emberi jogokat és a személy méltóságát.

Emellett hatékony ellenőrző rendszerekre is szükség van, amelyek nem engednek a korrupciónak, és nem hagyják büntetlenül a felelősöket. Ferenc pápa a nők társadalmi szerepének elismerését sürgeti kulturális és kommunikációs téren egyaránt. A vállalatokat arra szólítja, hogy méltó munkát és fizetést biztosítsanak dolgozóiknak.

(Folytatás a 2. oldalon)



Szent Mátyás apostol
Ünnepe: a magyar naptárban
február 24.

A jeruzsálemi kicsiny közösség Jézus feltámadása után, még pünkösd előtt Júdás helyett egy másik apostolt akart választani egyfajta istenítéllettel (ApCsel 1,15–26). Lukács ránk hagyományozta Péter beszédét, melyben így érvelt: „Kell tehát, hogy azok közül, akik mindig velünk tartottak, amikor a mi Urunk, Jézus közöttünk járt-kelt, kezdve János keresztségétől egészen mennybevétele napjáig, valaki velünk együtt tanúskodjék feltámadásáról”. Két jelöltet állítottak, akik megfeleltek ennek a feltételnek: Barnabást és Mátyást. A sors Mátyásra esett.

Mátyás további sorsa ismeretlen előttünk. Az apokrif András és Mátyás cselekedetei állítása szerint a missziós területek elosztása alkalmával „az ember-evők országa” jutott neki. Ott Mátyást megvakították, s börtönbe vetették, de Isten visszaadta látását és András csodálatos módon kiszabadította. A vértanúhalált állítólag lefejezés útján szenvedte el. Emiatt bárdal szokták ábrázolni, és a keresztény mészárosok és ácsok őt választották védőszentjükkül.

Ereklyéit Ilona császárné a 4. században Trierbe vitette. Még ma is tiszteletben részesítik ott a Szent Mátyás apátság bazilikájában. A tizenkettedik apostol, Mátyás sírja őrzésének dicsőségét azonban magának igényli a római S. Maria Maggiore-bazilika és a padovai S. Giustina is. Rómában a 11. századtól február 24-én ünnepelték Mátyást, mert a Jeromos-féle martirológium ezen a napon emlékezik meg róla. Mivel ez a böjti időbe esik, 1969-ben áttették május 14-re.

Szent Mátyásról az említett forrásokon kívül csak a legenda rajzol le egy képet:

Amikor Júdea-szerte prédikált, a vakokat látókká, a leprásokat tisztává tette, és kiüzte az ördögöket; a bénáknak visszaadta a járásukat, a süketeknek a hallásukat, a holtaknak az életüket. Amikor sok csodájáért bevádolták, ezt mondta a főpapnak: „A gazettekről, amelyekkel vádoltok, nem sokat tudok mondani, mert kereszténynek lenni nem gaztett, hanem a legnagyobb dicsőség!” Ketten tanúskodtak hamisan ellene, és megkövezésre ítélték. Csak azt kérte, hogy a követek temessék el vele együtt. Kitért karokkal adta vissza lelkét az égnek.

(Szentek élete)

POR VAGY HAMU?

Írta: Erdődy Imre

Nagybőjt szent idejét hamvazással kezdi az Egyház. A harangozó elégeti a tavalyról megmaradt, száraz barkát. A pap ennek a hamujával megjelöli a hívek homlokát. Közben ezt mondja: Emlékezz ember: hogy por vagy, és porrá leszel. Oly megható látni, ahogyan elgondolkozva, lehajtott fejjel távoznak az oltártól a bűnbánatra, vezeklésre elszánt kicsik és nagyok. Elkezdődik a magunkba szállás, a jó útra térés ideje.

Amikor még boldog plébános voltam, nem úgynevezett „pihenésre” ítélt nyugdíjas, sokat törtem a fejem, hogyan lehetne a hamvazást a gyermekek és a felnőttek számára is élménnyé, felejthetetlené tenni? Végül nagyszerű megoldás jutott eszembe, amikor megláttam a faskamrában egy kiszolgált, szomorkodó, száraz karácsonyfát.

Elhatároztam, hogy vasárnap, a gyermekmisén, az oltár elé teszek egy széket, arra olajkályhám kihúzható tepsijét. Abba állítottam a száraz fenyőfát, amit a szentmise előtt meglocsolok egy kis denaturált szesszel. Amikor Evangélium után következne a hamvazás, meggyújtom. A fa percek alatt ropogva elég, de a hamuja ott marad a tálca közepén. A hajdan oly szépséges, csillogó fa pusztulása teljes. Éppen így teszi tönkre a szépséges lelket, Isten gyermekét, a nagyszerű embert a bűn. Semmivé lesz általa. Ezt a hamut szentelem majd meg, s ezzel hintem meg homlokukat, figyelmeztetve őket arra, hogy tönkre ne tegyék magukat, egész életüket.

HÁRMAS PÜSPÖKSZENTELÉSI ÉVFORDULÓ BUDAPESTEN

Erdő Péter bíboros, Alberto Bottari de Castello, Magyarország apostoli nunciusa és Veres András szombathelyi megyéspüspök vízkereszt ünnepén, január 6-án a budavári Mátyás-templomban szentmisében adtak hálát azért, hogy tizenöt éve e napon szentelte őket püspökké Szent II. János Pál pápa.

A hálaadó szentmisén számos pap, köztük Snell György esztergom-budapesti segédpüspök is koncelebrált, a szertartáson részt vettek az Egyetemi Katolikus Gimnázium növendékei.

Szentbeszédében Erdő Péter kiemelte, hogy vízkeresztkor az Egyház elsődlegesen nem egy eseményt, hanem inkább egy titkot ünnepel: azt a felismerést, hogy Krisztusban maga Isten jelent meg az emberiség számára. A főpásztor ezután a napkeleti bölcsek látogatása evangéliumi történetének egyes elemeiről elmélkedett. A csillagok jelentőségével kapcsolatban elmondta, hogy Krisztus kortársai azt tartották, minden embernek van egy csillaga, de a korabeli asztrológia szerint is különleges csillagállás volt Kr. e. 7-ben, amely egy korabeli csillagjós számára azt jelenthette, hogy a világmindenség ura öszszetalálkozik a zsidó néppel a végső idők jegyében. A bíboros azt is megemlí-

Tervem kitűnően sikerült. Hatalmas láng, nagy ropogás. Ijedten, szinte dermedten nézték mozdulatlanul. Igaz, hogy a szék lángra kapott a denaturált szesztől, de azt gyorsan eloltottam egy kis vízzel. Gyermekeim tökéletesen megértették, mennyire veszélyes a bűn! Hogy valóban féltetni kell az ember értékét, szépségét.

Ettől kezdve elgondolkodtam, hogy a hamvazást kísérő szöveg nem igazán egyezik a jelrendszerrel, a bűnbánati idő kezdetével. A por csak áttételesen vonatkozik a tökéletes megtérésre. Arra figyelmeztet, hogy ember vigyázz! Halandó vagy, arra vagy ítéelve, hogy elporladjon a tested. De Isten megítél, számot kell adnod mindenről. Jobb lesz, ha idejében észhez térsz, és megváltoztatod életed, amíg idő van rá!

Csak mostanában fedeztem fel, boldogan, igazolva töprengéseimet, hogy az Egyház egy másik szöveget is előír a hamvazkodáshoz: Tartsatok bűnbánatot és higgyetek az Evangéliumban! Amikor ilyesmik foglalkoztatnak, azt mondják nekem: Nincs más gondod, mint ilyesmiken töprengeni? Van, de nagyon sokszor a részletekben van az igazság és az érték. Parányi dolgokon kell kínlódnia ahhoz, hogy egy nagy gondolat megszülessék. A por és a hamu megkülönböztetését fontosnak tartom. Mert porrá leszek nem is olyan sokára. De hamu, azaz kiégett, elégett, tűzre való valaki nem szeretnék lenni. Isten kegyelméből nem a romlás, a leépülés keserves útját akarom járni, hanem mindig jobb, és tökéletesebb, emberré válni. □



Jubiláló püspökök a Mátyás-templomban

HITÜNK KÉRDÉSEI

Kvantum és hit

A kvantumfizika a főleg az elemi részecskék fizikájának elmélete. Az utóbbi évtizedben élénk kutatás folyik arra vonatkozólag, hogy az emberi agyat, illetve a lelket mi befolyásolja. Hisz ez a fizika a határeset a lét és a nemlét között, de az anyag és a szellem között is működik.

Rengeteg információ érkezik hozzánk érzékszerveinken keresztül. Minden lépésnél információt veszünk fel és ezeket feldolgozzuk. Tudatunk azonban önki-szolgáló. Olyan világban látunk, ahol minden csak a jéghegy csúcsa. Az agy 400 milliárd bitnyi információt dolgoz fel másodpercenként, és ebből mi csak 2000-re figyelünk. Az átélt valóság az agyban történik. Az agy fogadja az információkat. A szemek olyanok, mint a lencsék, de nem a szem lát. Ami világban látunk, az az agy hátulsó része, a látókéreg. Az agy meghatározza, hogy mi az, amit észlelni tudunk.

Az agyunk úgy van felépítve, hogy olyan mintákat keresünk, amik már léteznek bennünk korábbi tapasztalatokból. Az agy nem tesz különbséget a valóság és a külső világ, a gondolatok és a belső világ közt. Nincs olyan külső világ, ami független lenne a belsőtől.

Hogyan látunk? Az egyes tárgyakról fénynyalábok érkeznek a szemünkhöz és fordított képként jelennek meg a retinán. A fénynyalábokat az ottani sejtek elektronikus jelekké alakítják. További reakciók után ezeket az elektronikus jeleket az agy látóközpontjában képként érzékeljük. Az agy a fény elől el van zárva. Belseje koromfekete, a fény nem tud behatolni a koponyába. A látóközpontnak nevezett hely sötét, amely sosem érintkezik a fénnel. Én azonban e koromsötét helyen egy fénnel teli, ragyogó világot szemlélek.

Ez a kép olyan tökéletes minőségű, amilyet a 21. századi technológia sem képes biztosítani. A szem és a fül a technológiai eszközöknél sokkal bonyolultabb, sokkal hatékonyabb és sokkal tökéletesebb. Ez egy háromdimenziós, színes és rendkívül éles kép. A tévén csak két-dimenziós kép látható.

Ugyanez igaz a fülre is. A fülkagyló összegyűjti a hanghullámokat. A középfül ezeket a hangrezgéseket a belső fülbe közvetíti, ahol a rezgések elektronikus jelekké alakítva továbbjutnak az agyhoz. Az agy a hangtól is el van szigetelve. Bármilyen hangos a külvilág, az agy bel-sejében teljes a csend. A hangoktól elzárt agyban halljuk a zenekari szimfóniát.

HÁRMAS...

(Folytatás az 1. oldalról)

„A zsidók segítenek a bölcseknek megtalálni Jézust, de ők maguk nem keresik meg.” E paradoxon mellett arra a különlegességre is felhívta a figyelmet a bíboros, hogy a bölcsek nem botránkoznak meg a Mindenség Királyának megdöbbentően szegény körülményein.

A bölcsek által adott ajándékok is nagyon fontos részei az evangéliumi tanításnak: a kincsek – az arany, a tömjén és a mirha –, melyeket átdadnak Krisztusnak, a legértékesebb dolgok, amit a távolból jött utazó csak adhat. Az Evangélium tehát azt mondja, hogy mindenki eltalálhat Jézushoz, ha kész letenni a lába elé azt, ami neki a legdrágább.

Erdő Péter ezután arról beszélt, hogy a vízkereszt tanítása mennyire kifejeződött Szent II. János Pál pápának abban a döntésében is, hogy évről évre ezen a napon püspököket szentelt a Szent Péter-bazilikában. Egyrészt különböző országokból, földrészekről gyűltek össze a fölszentelendők; és az, hogy tizenkét főpásztort szentelt fel a pápa, utalás volt az apostolok számára, ezáltal pedig a missziós parancsra is, amelyet Krisztus az apostolok testületének adott: „elmenvén az egész világra, tanítsatok minden népet”.

Ki az, aki lát? Az agy lát, vagy a szemek? Mi a valóság? Amit az agyunkkal látunk, vagy amit a szemünkkel? Az igazság az, hogy az agy nem különbözteti meg nagyon a tapasztalt dolgokat az emlékektől, vagy az álmotól, mert mindhárom esetben ugyanaz az idegpálya lesz aktív.

A kérdés az, hogy ki választ ezek közül a lehetőségek közül, amelyben a jelent érzékeljük. Értelmileg csak az öntudat jöhet szóba, mint minden létezés alapja. Mi magunk alkotjuk a valóságot körülöttünk tudatosan. Ez a létezés nem egyedül az enyém, mert más embereket, sőt dolgokat is befolyásolhatok.

Nem tudom, mennyire lehet az újsághíreknek hinni, de Mr. Emoto kutatótól olvastam, hogy a víz nem csak fizikai eseményekre reagál. Tanulmányokat végezt mentális behatásokkal. A behatásokat követően lefagyasztotta, majd mikroszkópon keresztül lefénnyképezte a mintákat. Az eredmény megdöbbentő volt: Minden egyes pozitív töltetű megnyilvánulás szabályos – minden esetben hatszögletű – kristályokat, míg a negatív töltetű megnyilvánulások mindegyike korcs torzszögletű kristályokat eredményezett. Mr. Emoto arról beszél, hogy a gondolat vagy az akarat alakította ki a víznek e szerkezeteit. Hogy hogyan történik ez a hatás, az a tudomány előtt még ismeretlen, de Mr. Emoto kísérletei alapján bizonyítottnak látszik, hogy a vízre nem csak a fizikai befolyások vannak hatással.

Ha a gondolatok ezt teszik a vízzel, mennyivel többet tehetnek velünk, az emberekkel, kiknek teste 70-80%-ban víz? A legtöbb ember élete során nem befolyásolja a valóságot következetesen anyagi módon, mert nem hiszi el, hogy képes rá. Pedig ha megváltozik a gondolkodásmód, megváltoznak a lehetőségeim is! Ha megváltoznak a lehetőségeim, megváltozik az életem! Ha ez bekövetkezik, agyam idegösszeköttetései újra kapcsolódnak, új fogalmakat hoznak létre, és teljesen megváltoztatnak engem, hogy én is megváltoztassam környezetemet.

Ez az elgondolás az alapja a szenteltvíz használatának is. Régebben minden ház-

A bíboros ezután Alberto Bottari de Castello nuncius életéről beszélt, amelyben különösen is megvalósult az, hogy az Evangélium örömhíre minden nemzethez szól. Alberto Bottari működött Afrikában, szolgált Japánban, most pedig Magyarországon képviseli Szent Péter utódát.

„Veres András püspök úr és jómagam alkalmanként szintén meghívást kaptunk arra, hogy más népek körében is tanúságot tegyünk Krisztus ügyéről, főként azonban itt, Magyarországon juthattunk el a legkülönbözőbb sorsú és világnézetű emberekhez. Egyszerűekhez és tudósokhoz, hívőkhöz és szavallókhöz” – fogalmazott Erdő Péter, rámutatva, hogy olykor ők is tanúi voltak, hogy néha az emberi lélek mélyéről tört fel a Krisztus iránti vágyakozás.

A kapott kegyelmekért hálát adva a főpásztor azt kérte, hogy püspökök, papok és hívó világiak egyaránt megtapasztalhassák Krisztus ígéreteinek beteljesülését: „Veletek vagyok minden nap a világ végezetéig”.

A szentmise végén a három jubiláló püspök közösen adott áldást. Ezzel Erdő Péter szavai szerint azt szeretnék volna kifejezni, hogy áldás kívánunk lenni mindenki számára, akivel találkozunk, s arra kérjük a Jóistent, hogy hasonló módon minden keresztény is áldás lehessen a világban.

Agonás Szonja/Magyar Kurír

ban magától értetődő volt a szenteltvíz, és lefekvés előtt ujjukat ebbe mártva keresztet vetettek. Manapság csak a templombejáratnál van szenteltvíztartó. Ahol én éltem Dél-Amerikában, a szenteltvíznek nagy becsülete volt. Mise után a hívek tucatjával hoztak egy üveg vizet az oltár elé, hogy a miséző pap megáldja. Sohasem hiányzott odahaza a szenteltvíz.

Igaz, az sem, hogy a gyerekek minden reggel és lefekvés előtt a szülők áldását kérték. A szülői áldás nemcsak olyan jókívánság, mint az újévi képeslap, hanem a szülő ezzel saját lelkét leheli bele utódjába több-kevesebb sikerrel. Tóth Tihamér leírja, hogy mikor az eucharisztikus kongresszuson járt Írországbán, az emberek az utcán sokszor papi áldását kérték. Paraguayban is, ha valaki találkozott az utcán egy atyával, áldását szokta kérni. Nemcsak a gyerekek, hanem meglelt férfiak is a polgármesteről kezdve az utolsó bakáig. Habár a modern kor a városokban ott is eltüntette az ősi szokásokat. Nálunk viszont az emberek már úgy vélik, hogy áldás nélkül is lehet élni. Azért ne csodálkozzanak, ha életükön hiányzik az Isten áldása.

A vallásos jelképek növelik belső értékeinket. Nemcsak szavakkal, vagy olvasmánnyal erősítjük hitünket, hanem különböző gyakorlatokkal is. Ilyen a térdhaj-tás, hogy a templomban le vesszük sapkánkat, ájtatossági gyertyát gyújtunk, hogy keresztet hordunk nyakunkban. Ilyen gyakorlatokkal erősítjük hitünket. Ezek mindegyikét lehet mellőzni, de ha nincs semmi, amivel megvallo-m hitemet, az elcsenevészesedik, elszárad, elhal.

A főiskolán, ahol teológiát tanultam, egyik atya tanította a parapszichológiát. Úgy tanította, hogy valóban vannak események, amiket nem lehet megmagyarázni. Egy példát elmondok életemből. 1965-ben Paraguayban szemináriumot építettünk 120 fiatal számára. Több kutatástunk a területen, de nem találtunk vizet. Hallottuk, hogy az egyik atya Buenos Airesben ingával tud vizet találni. Meghívtuk. Nem jött el, hanem kérte, hogy küldjünk el a 6 hektáros telek helyrajzát. Pár hétre rá megjött a válasza, és megjelölte a helyrajzon, hogy hol ássunk. Megjegyezte, hogy kb. öt évre elég lesz a víz, addig fúrjunk mély kutat. Valóban találtunk 8 méter mélyen elég vizet a szeminárium számára. Mire a víz elapadt, öt év múlva megtörtént a fűrés 120 méter mélyre.

Vannak erők és hatások, amelyek nem magyarázhatók az okszerűséggel.

Gaál Jenő SVD

LEGYŐZNI...

(Folytatás az 1. oldalról)

A kormányközi szervezetek fogjanak össze a szervezett bűnözés nemzetközi hálózatának felszámolásáért, melynek csoportjai felelősek az illegális bevándorlásért, embercsempészetért.

A pápa a fogyasztókhoz is fordul üzenetében, felhívva a figyelmet társadalmi felelősségükre. Legyenek tisztában az-al, hogy – XVI. Benedek Caritas in veritate kezdetű enciklikáját idézve – a vásárlásnak a gazdasági tényezőzn túl mindig van erkölcsi vetülete. (...)

A testvériséget kell globalizálni, nem pedig a rabszolgaságot és a közönyt.

„A keresztény közösség a testvérek közötti szeretetközösség helye, ahol az eltérő származás vagy társadalmi státusz nem csökkenti a méltóságot, és nem zár ki senkit Isten népéből, mivel a Krisztusban való testvériség köteléke fűz egybe mindenkit. Tartsák tehát tisztelőben az ember méltóságát, szabadságát és autonómiáját! A személyek közötti kapcsolatot a tisztelőt, az igazságosságot és a szeretet határozza meg – a testvériség jegyében, mely a család és a társadalom alapköteléke” – olvashatjuk a 2015. január 1-jei béke világnapjára írt pápai üzenetben.

(Vatikáni Rádió)

IMASZÁNDÉK

Februárra

Egyetemes szándék: Hogy a börtönök lakóinak, különösen is a fiataloknak, legyen lehetőségük az emberhez méltó élet újraépítésére.

Jól ismerjük azokat a szavakat, melyekkel Jézus mondta el az apostoloknak, hogy az utolsó ítéleten ő maga, a dicsőséges Emberfia, mit fog mondani annak a boldogító meghívásnak megokolására, amellyel az Atyaisten áldottait hívja az örök mennyország boldogságára: „Jöjjetek, Atyám áldottai, mert éheztem, szomjaztam, idegen voltam, ruhátlan voltam és segítettetek rajtam, beteg voltam és fogságban voltam és meglátogattatok engem. Amikor ezeket tettétek egynek a legkisebbek közül, nekem tettétek.” (Vö.Mt 25,34–40) Nagyon szeretnénk mindnyájan e szavakat hallani Jézustól az utolsó ítéleten, és ezért nagyon fontos, hogy megtegyük azt, amit Jézus e szavai mondanak. Ezért a keresztény hagyományban már kezdetől fogva nagyon sürgették az „irgalmasság cselekedeteit”, mert ezekben nyilvánul meg az a szeretet, amely örökké megmarad, és megnyitja az utat az üdvösség felé. Amint hallottuk, ennek az irgalmasságnak egyik „cselekedete” a fogságban, börtönben levők meglátogatása.

Korunkban több ország keresztényei megszervezték a börtönben lakók látogatásának módját. Szervezetek alakultak, melyek az önként vállalkozóknak kiosztják egy-egy börtönlakó nevét, akivel levelezhet, és akit meg is látogathat. Ugyanakkor e szervezetek ügyelnek arra, hogy a börtönlakó ne ismerje meg levelező társának lakcímét, nehogy visszaélés keletkezzenek. A levelezőtől függ, hogy szorosabb kapcsolatba akar-e kerülni a börtön lakójával. Ismerek keresztény embereket, akik ilyen levelezésre vállalkoztak, és azt hallo-m tőlük, hogy a börtön lakójának is, meg nekik maguknak is, sok segítséget és örömet ad ez a kapcsolat.

Ez csak egyik módja annak, hogy börtönbe került embertestvéreinket segítsük. Nagyon sok mindent kellene még tenni, hogy azok, akik félreléptek, és börtönbe kerültek, ne rosszat tanuljanak a börtönben, hanem jó emberré és a társadalom értékes tagjává nevelődjének. Jézus tanítása szerint nincs megbocsáthatatlan bűn. Ezért bármilyen mélyre is zuhant is valaki, mindig nyitva áll az irgalom és a megtérés útja.

De segíteni kell őket. Jézus tanítása szerint senkit sem szabad menthetlenként „leírni”, hanem az irgalmas-ság kapuit mindig tágra kell nyitni számukra. Ez nem csak öt menti meg, hanem azokat is, akik számára a kaput megnyitják, hiszen „boldogok az irgalmasok, mert ők nyernek irgalmat” az Istentől (Mt 5,7).

Nagyon fontos a börtönbüntetés le-töltése után a társadalomba való új integrációt segíteni.

A Jézus Krisztus által hozott világrend az irgalmasság világrendje. Imádkozzunk e világrend egyre teljesebb megvalósulásáért.

Evangelizációs imaszándék: Hogy az elváltak befogadásra és támogatásra találjanak a keresztény közösségben.

Tavaly tartották Rómában a házasság és a családok kérdésével foglalkozó püspöki szinódust, és Ferenc pápa kijelentette, hogy a következő püspöki szinódus is ezzel a kérdéssel fog foglalkozni. A modern társadalom nem támogatja kellően a családokat, amelyek úgy hánykolódnak ide-oda, mint az apró csónakocskák a háborgó tengeren.

(Folytatás a 4. oldalon)

KRISZTUS HATALMA FELSZABADÍTÁS ÉS SZOLGÁLAT

A részvétlenségtől, szegénységtől és háborúktól szenvedő emberiségért emelt szót Ferenc pápa karácsonyi és újévi beszédeiben. Az isteni hatalom lágyítsa meg annak a sok férfinak és nőnek a kemény szívét, akik a világiasságba és a közömbösségbe merülve élnek – mondta a Szentatya a Szent Péter-bazilika lodzsájáról elmondott hagyományos karácsonyi üzenetében december 25-én délbén.

A Szentatya a háborús konfliktusok által sújtott térségekben – Irakban és Szíriában, a Közel-Keleten, Ukrajnában, Nigériában és Afrikában – élőkért, a járványoktól szenvedőkért, a kiszolgáltatott és a meg nem született gyermekekért fohászkodott.

A karácsony változtatása meg az embereket: ne legyenek közömbösek, hanem segítőkészek, ne legyenek elutasítók, hanem befogadók, hogy mindazok, akiket most megpróbáltatások gyötörnek, megkapják a szükséges humanitárius segítyeket, túléljék a zord téli időszakot, visszatérhessenek országukba, és emberhez méltó életet élhessenek. (...)

Mentse meg Jézus azt a sok gyermeket, akik erőszak áldozataivá váltak, akikből piaci árucikket csináltak az emberkereskedelem számára, vagy akik kénytelenek katonának állni (...).

Legyen közel mindazokhoz, akik betegségektől szenvednek, különösképpen az ebolajárvány áldozataihoz, főleg Libériában, Sierra Leonében és Guineában. Szívből köszönöm mindazok bátorságát, akik azon vannak, hogy a betegekről és családtagjaikról gondoskodjanak, továbbá nyomtatékosan felhívom a figyelmet arra, hogy biztosítsák mindenki számára a szükséges segítséget és ellátást.

A Szentlélek világosítsa meg ma szívünket, hogy fel tudjuk ismerni a gyermek Jézusban, aki Szűz Máriától Betlehemben született, azt az üdvösséget, amelyet Isten adott minden embernek és a föld minden népének. Krisztus hatalma, mely felszabadítás és szolgálat, jelenjen meg a maga erejével mindazok szívében, akik háborútól, üldöztetéstől, rabságtól szenvednek. Szélsőségével ez az isteni hatalom lágyítsa meg annak a sok férfinak és nőnek a kemény szívét, akik a világiasságba és a közömbösségbe, a globalizálódott közömbösségbe merülve élnek. Megváltó ereje változtassa a fegyvereket ekékké, a pusztítást építéssé, a gyűlölködést szeretetté és gyengédséggé – kérte a pápa.



Az év első napján az Egyház arra hív bennünket, hogy fordítsuk hittel és szeretettel teli tekintetünket Jézus Anyjára. Ma Pál apostol szavait halljuk: „Isten elküldte a Fiát, aki asszonytól született” (Gal 4,4). Ez az „asszonytól született” megállapítás különleges módon és így még erősebben hangsúlyozza Isten Igéjének valódi emberségét – mutatott

rá a pápa január 1-jén, az Urangyala imádság alkalmával mondott beszédében. Krisztus magára vette az emberi természetet, megszabadítván minket a törvényt mindenek felett tisztelő zárt gondolkodásmódtól. A kegyelemtől megfosztott törvény ugyanis elviselhetetlen teherre, és akadállyá válik – figyelmeztetett Ferenc pápa. Isten elküldte a Fiát a földre, hogy emberré legyen: a megszabadítás, sőt az újjáteremtés céljával. A cél „hogy megszabadítsa a törvény alá rendelteteket” (Gal 4,5) és a megváltás, amely Jézus kereszthalálával történik meg. De a cél mindenekelőtt az újjáteremtés, „hogy elnyerjük a fogadott fiúságot” (Gal 4,5). Ez a csodálatos áttállás számunkra a keresztségben történik meg, mely beleolt minket, mint élő tagokat Krisztusba, és beilleszt bennünket az Egyházába.

A keresztség révén jutottunk közösségre Istennel és többé már nem vagyunk a rossz és a bűn rabjai, hanem a mennyi Atya szeretetét, gyengédségét és irgalmát nyerjük el.

Istennek ez a közelsége adja meg nekünk az igazi békét, azt az isteni adományt, amiért ma, a béke világnapján különösképpen is fohászkodunk. A béke mindig lehetséges. Az imádság révén sarjad ki a béke. Ma van a béke világnapja. Íme, a világnap üzenete: „Már nem rabszolgák többé, hanem testvérek”. Mert a háborúk mindig rabszolgává tesznek bennünket. Ez az üzenet mindnyájunkat érint. Mindnyájunknak küzdeni kell a rabszolgaság minden formája ellen, és építeni a testvériséget!

(Vatikáni Rádió)

ISTEN MEGSZABADÍT A BŰN RABSÁGÁTÓL

Karácsony ünnepe és a megtestesülés titkát kibontó további ünnepnapok, újév és vízkereszt, bemutatják Isten megtestesülésének következményeit az emberiség számára – fogalmazott Erdő Péter Esztergomban, az újév napján bemutatott szentmisén. A bíboros karácsonykor, a budapesti Szent István-bazilikában elmondott szentbeszédében hangsúlyozta: a megtestesüléssel az isteni szeretet a végtelen Isten és az e világban élő kiszolgáltatott teremtmény közti mérhetetlen távolságot hidalja át.

A betlehemi kisded kéri segítségünket és gyengédségünket minden rászoruló, beteg, magányos, nélkülöző ember személyében – hangsúlyozta Erdő Péter bíboros a karácsonyi homíliában. „A hozzánk közeledő Isten az egyszerű, elemi, alapvető dolgokra figyelő emberhez szól. A pásztorok sietve adták tovább az angyaloktól kapott örömhírt: ma született nekünk az Üdvözítő. Nem voltak érzéketlenek a szózatra. Nem voltak irigyek és önhittek, nem hallgatták el a világ megszabadításának titkát” – fogalmazott Erdő Péter. A betlehemi pásztorok alakjában megjelenik a jövőendő lelkipásztorok képe is. Elmondani mindenkinél az örömhírt és dicsőíteni az Istent: ez az apostolok küldetése, ez a papok különleges hivatása, és erre indítja a Szentlélek a világi hívőket is. A Megígért, a Fölkent, a Szabadító született meg. Mert maga Isten lett emberré! Ám a születés körülményeiben ellentmondás rejlik. Feszültség az elérkezett személye és a rideg fogadtatás között. Mögötte pedig felsejlik a még sokkal nagyobb különbség a végtelen Isten és az e világban élő, kiszolgáltatott teremtmény, az ember valósága között. „A megtestesüléssel az isteni szeretet ezt a mérhetetlen távolságot hidalja át” – hangsúlyozta a főpásztor. „Mert ő az igazi pásztor, a pásztorok pásztora, aki az elesett emberiség keresésére indul, hogy a vállán vigye haza az eltévedt bárányt. Értünk jött, mert az elveszett bárány maga az emberiség.”

Az Egyház karácsony nyolcadnapján hajdan elsősorban Jézus nevét ünnepelte, a névadást és az ebben rejlő titkot – mondta január 1-jén, Szűz Mária, Isten Anyja ünnepén, a béke világnapján, az esztergomi bazilikában celebrált szentmisén Erdő Péter. Jézus neve üzenetet hordoz, azt jelenti: Isten megszabadít. Krisztus kibékíti Istent az emberiséggel,



de békességet teremt ember és ember között is.

A béke, amelyet Krisztus hozott, ebben a világban még alig látható – mondta a bíboros. – A mi szívünkben, a mi életünkben kell kisugározni. Mert háborúk szabadlják a föld arcát, kegyetlen gyilkosságok, gyűlölködő polgárháborúk pusztítják az emberi életeket. Nekünk kell hirdetni és tanúsítani

Krisztus szeretetét és a teljes igazságosságot, amely nem vakon érvényesíti az erősebb jogát, hanem a gyengét védi. Az igazságosság műve a béke.

A Szentatya idei újévi üzenete középpontjába méltán állítja a rabszolgaság problémáját. Az igazságosság ugyanis, mely elválaszthatatlan Isten békéjétől, minden ember méltóságának megbecsülését kívánja. Ezt tiporja sárba nemcsak a formális rabszolgaság, amely egyik embert úgy kezeli, mint a másik ember tulajdonát, hanem a mai világban előforduló helyzetek hosszú sora is – szögezte le a főpásztor.

Itt érkezünk vissza Jézus nevének üzenetéhez. „Isten megszabadít. Szabadá tesz a kiszolgáltatottság kötelekeitől is. Lélekben azonnal kiszabadít minket bűneink rabságából, ha hiszünk benne, ha megkeresztelkedünk, vagy megújulunk a kegyelemben a bűnbánat szentségében. De meg akar szabadítani minket a bűn struktúráitól is, amelyek egész társadalmakat tartanak fogságban. Ezt azonban nem varázsütesre teszi” – emlékeztetett a főpásztor.

Jézus azt akarja, hogy mi legyünk ebben a munkatársai. Nem pusztító és gyűlölködő erőszakkal, hanem a segítő szeretet tetteivel és azzal, hogy egyházközségeinket, katolikus közösségeinket a testvéri szeretet központjaivá tesszük. Ismerjük, segítjük és szeretjük egymást. Így sugározzuk magunk körül a világban Krisztus örömet és szeretetét – hangsúlyozta újévi szentbeszédében Erdő Péter.

(Magyar Kurír)

AZ EVANGÉLIUM HIRDETÉSÉRE KÉRTE A FIATALOKAT FERENC PÁPA

Prágában tartották a Taizéi Közösség év végi találkozóját

Ferenc pápa üzenetet küldött annak a több ezer fiatalnak, akik december 29. és január 2. között Prágában gyűltek össze a Taizéi Közösség hagyományos év végi találkozójára. Legyetek a föld sója egy olyan világban, amelynek újra rá kell találnia Isten „ízére” – ezt kívánta Ferenc pápa a mintegy harmincezer fiatalnak.

A vértanúk emlékezete, képzelőerő, az Evangélium hirdetése: ezt kérte a pápa a fiataloktól.

A hagyományos év végi találkozón a földrész ifjúsága ad egymásnak találkozót, hogy együtt imádkozzanak és meghallgassák egymást. Szentlelkén keresztül, Krisztus adománya révén a föld sója lehetnek, mert így akarja visszaadni a világnak valódi ízét, fölfedezve az Istennel és a testvérekkel való szeretetközösség szépségét – írta üzenetében a pápa.

1990-ben, mikor a berlini fal romjai még a földet borították, a Taizéi Közösség Csehszlovákiában tartotta összejövetelét. Most, amikor a Cseh Köztársaság a demokrácia visszaállításának negyedszázados évfordulóját ünnepli, emlékezzetek meg imáitokban a vértanúkról, akik meg-

mutatták hitüket. Emlékezzetek meg azokról a jóakarató férfiakról és nőkről, akik önzetlenül felajánlva magukat, olykor nagy szenvedések árán lehetővé tették, hogy országuk visszatérjen a szabadság útjára – kérte üzenetében a pápa.

Jézus életét magunkba fogadni mindig együtt jár azzal, hogy tanúskodunk róla másoknak. A pápa bízik a taizéi fiatalok képzelőerejében és találékonyságában, amellyel az Evangélium örömet hirdethetik és befogadhatják a különböző országokban.

Az Evangelii Gaudium kezdetű buzdítását idézve Ferenc pápa a fiatalokat a hit vándorainak nevezte, akik boldogan viszik el Jézust minden utcába, minden térre, a föld minden sarkába. Utalva novemberi törökországi látogatására, a Szentatya kitért a taizéi találkozó ökumenikus jellegére: éppen azok az ortodoxok, katolikusok és protestánsok, akikkel találkozott a nemzetközi taizéi összejöveteleken, kéri tőlünk, hogy lépünk előre a teljes szeretetközösség útján.

A december 29. és január 2. között a cseh fővárosban megrendezett taizéi ta-

lálkozon 30 ezer fiatal vett részt, akiknek vidám jelenléte és tiszteletteljes viselkedése a tömegközlekedési eszközökön illetve a történelmi belvárosban érezhető volt. A 17 prágai templomban összegyűlt fiatalok tanúságot tettek a hitről a város szívében. A cseh közszolgálati televízió élőben közvetítette az esti imát december 30-án és január 1-jén este 7-től.

A találkozó során Alois testvér bejelentette, hogy áprilisban Moszkvába látogat néhány testvérrel és különböző országokból való közel száz fiatallal, hogy együtt ünnepeljék Krisztus feltámadását az ortodox húsvét alkalmából. Ezt követően a látogatás Minszkben folytatódik. Majd egy másik, hasonló számú fiatalból álló csoporttal Alois testvér meglátogatja a kijevi és lvovi keresztény közösségeket.

A taizéi találkozó alkalmából közzétették Alois testvér 2015-re szóló javaslatait, amelyek arra vonatkoznak, hogy hogyan váljunk a föld sójává. Ismertették a résztvevőkkel a különböző egyházak előjáróinak és a nemzetközi szervezetek az üzeneteit is.

Alois testvér, a Taizéi Közösség perjele a Vatikáni Rádiónak elmondta, hogy 1990-ben már rendeztek találkozót a cseh fővárosban. Ma a helyzet teljesen más. Keresni kell azokat az érveket, amelyek reményt adnak Európának és a fiataloknak, hogy higgyenek és bízzanak Istennel és a bizalomra alapozva éljenek. A Cseh Köztársaságban a keresztények kisebbségben vannak, ezért itt megtapasztalhatjuk azt, hogy milyen ez a kisebbségi lét, ha a föld sójaként éljük meg.

Alois testvér, az ökumenikus közösség perjele december 31-én jelentette be a fiataloknak, hogy a következő európai találkozót a spanyolországi Valenciában tartják. Vendégszerető ország várja a fiatalokat, mely ma komoly gazdasági nehézségekkel küzd.

Antonio Cañizares bíboros, a spanyol egyházmegye érseke halálját fejezte ki az ökumenikus közösségnek a döntésért, és buzdította a fiatalokat, hogy nagy számban vegyenek majd részt a találkozón.

(VR)

Gyerekeknek

AZ IGAZI „KÉMÉNYSEPRŐ”

Ilyenkor, a legkeményebb tél idején gyakran megfájdul a torkom. Remélem, neked nincsenek ilyen gondjaid – sajnós én már gyerekkoromban is többször betegeskedtem. Pedig mindig rendesen felöltöttem, sál, sapka, kesztyű a helyén, de mégis sokszor „vendégeskedtünk” édesanyámmal a házi orvosnál. Kaptam kanalas orvosságot, balzsamot, öblögető szert, de nem használt semmi. Odáig jutott a helyzet, hogy ki kell venni a mandulámat. Már az időpont is ki volt jelölve a műtetre, de aztán valami közbejött.

Az egyik február eleji hétvégét – mint legtöbbször – a nagyszüleimnél töltöttük. Természetesen ők is igyekeztek a jól bevált módszerekkel segíteni rajtam: kaptam például finom mézes teát, ami nagyon ízlett – de a bajt nem orvosolta. Nagypapám adott pár szem mentolos cukorkát: „Ettől biztosan meggyógyulsz, ez a torok kéményseprője!” – mondta. Aztán vasárnap reggel mamámmal együtt mentünk templomba. A szentmise végén egy különös szertartást végzett az atya: két, összekötött gyertyával áldást adott torokbetegség és minden más baj ellen. Nagymamám a mise után elmagyarázta, hogy

Fiataloknak

JÉZUS A SZEKTÁK TANÍTÁSÁBAN (6.)

Vajon mennyire lehet tekinteni hitelesnek és eredetinek a Mormon könyvet? Röviddel a Mormon könyv megjelenése után elhangzottak olyan megjegyzések, hogy tulajdonképpen nem is ifj. Joseph Smith az egész elképzelés szerzője, hanem Solomon Spaulding amerikai protestáns lelkész, aki 1816 és 1817 között írt egy regényt, amely szerint arany lemezekre vésett és közládban megtalált szövegek tartalmazzák Afrika hiteles történetét. Később művét átültette amerikai környezetre, hogy így vázolja regényes formában az amerikai indiánok zsidó eredetét. Ez az újabb mű azonban nem jelent meg, mert a kéziratot a nyomdából ellopták. Komoly szakértők véleménye szerint, ezt az anyagot alakította át vallásos céljaira ifj. Joseph Smith.

Az újabb tanulmányok megerősítik a már régebben is ismert tényt, hogy az ifj. Joseph Smithre erős befolyást gyakorolt az Egyesült Államokban a múlt század során divó „népi babona”. Abban az időben a népből sokan kutattak jóslások és titkos kövek segítségével, rejtett kincsek után. A rejtett kincsek keresése nem pusztán anyagi kérdés volt, hanem egy babonás felfogás szüleménye is. Mindezek után megérthetjük, hogy miért írta századunkban, már az ötvenes évek elején Peter Meinhold kieli professzor: „A mormon könyvben a

Szent Balázs napján, február 3-án végzik a balázsáldást, Szent Balázs ugyanis a tizenegy segítőszent egyike.

A következő héten édesanyámmal még egy utolsó vizsgáltra mentünk a már eltervezett műtét előtt, és az orvos meglepő véleménynyel állt elő: „Halasszuk el a műtétet, úgy látom, egyelőre nincs rá szükség”. Azóta eltelt negyed század, de a mandulám még mindig a helyén van, úgy hiszem, nem a „torok kéményseprőjének” köszönhetően...

Idén is közeleg Szent Balázs napja, és nem is gondoltam, hogy felnőtt fejjel is segítségül kell őt hívnom. Akik a hangjukkal keresik a kenyerüket, vagy úgy is mondhatnám, a hangjuk a munkaeszközük, szintén Szent Balázs közbenjárását kéri egészségükért. Én ugyan nem vagyok bőbeszédű, de a munkámból adódóan néhány hónapja a katolikus rádióban – igaz, csak néhány percre – hallható a hangom. Nem jönne jól az élő adás előtt egy csúnya torokfájás, ezért egészen biztos, hogy február 3-án ott leszek a templomban, és a balázsáldás által kérem a segítőszent közbenjárását.

Kovács Péter

legmerészebb történelmi hamisítást találjuk, amit az új kor kitermelt.”

A mormonok a János-evangélium egy mondatából és Ezekiel próféta jelképes cselekedetéből akarják bizonyítani, hogy már a Biblia beszél róluk. János evangéliumában olvassuk: „De más juhaim is vannak.” (Jn 10,16.) Ezekielnél pedig ez áll: „Te, emberfia, fogj magadnak egy darab fát, és írd rá: Juda és Izrael fiai közül, akik vele tartanak. Azután fogj egy fát és írd rá: József, Efraim fája és Izrael egész háza. Azután illeszd össze egyiket a másikkal és fává, legyenek egyek kezében.” (Ez 37, 16.) A mormonok, nem pedig általában a pogányok lennének a „más juhok”.

Szent Pál, a nemzetek apostola, figyelmezteti a galátákat, hogy ne higgyenek senkinek, még anyagnak sem, aki más Evangéliumot hirdet, mint ő. (Gal 1,8-9.) A mormonok evangéliuma pedig sokban nemcsak más, hanem egyenesen ellentétben áll az ő tanításával Istenről, a megváltásról. A zsidókhoz írt levélből tudjuk, hogy az Újszövetség papja Krisztus, mi csak az ő papságában részesedhetünk; nincs helye tehát a kereszténységben az őszövétségi, ároni papságnak.

(Folytatjuk)

János atya Londonból

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Ennek következtében aztán sok házasság válással végződik, és sok család felbomlik, a gyermekek nagy kárára.

A házasság felbomlásának különféle okai lehetnek. A válás mindig kudarcot jelent, de azt, hogy ki felelős ezért a kudarcért, és hogy mennyire felelős, csak a szíveket vizsgáló Úristen tudja. Nekünk, embereknek, Jézus ezt a parancsolja: „Ne ítélkezzetek, és akkor titeket sem fog elítélni az Isten.” (Lk 6,37) Ítékezés helyett érezzünk inkább szánalmat az elváltak iránt, mert bármi és bárki is volt a válás oka, az elváltak mély lelki sebeket hordoznak.

Aki – legalábbis részben – bűnösnek érzi magát a válás miatt, vallja meg bűnét a szentgyónásban és kérjen bocsánatot Istentől. Ahogy Ferenc pápa gyakran mondja, nincs olyan bűn,

amire nem lehetne bocsánatot nyerni. A társ nélkül maradt egyedülálló elváltakat pedig az egyházi közösségeknek kell felkarolniuk, hogy enyhítsünk szenvedésükön és segítsük őket új életforma megtalálásában. Főképpen azokat kell a keresztény közösségnek hathatósan felkarolnia, akiket párjuk gonoszul elhagyott. Tudjunk sírni a sírókkal, és igyekezzünk enyhíteni szomorúságukat.

Imádkozzunk azért, hogy keresztény közösségeink ne növeljék az elváltak szenvedését azáltal, hogy kirekesztik és megbélyegzik őket. A szerető befogadást, főképpen az igaztalanul elhagyottakkal és az elválásban ártatlanokkal szemben kell gyakorolni, de még az elválásban bűnösökkel szemben se legyünk kemény szívűek, hanem gyakoroljuk irántuk az irgalmat azáltal, hogy imádkozunk értük, kérve az Úristent, hogy térítse a jóra szívüket.

Nemeshegyi Péter SJ

ANYASÁGTÖRTÉNET
CEAUȘESCU ROMÁNIÁJÁBÓL

A nyolcvanas évek végére végképp eleget lett a nélkülözésből, a kilátástalanságból, a kálváriákból, fogta hát nyolcéves kislányát és tízéves kisfiát, kivándorolt Magyarországra, majd, mivel az anyaországnak nem volt szüksége a háromszéki magyartanárnőre, regényes módon kiszökött Ausztriába, onnan pedig tíz, a traiskircheni menekülttáborban eltöltött hónap után eljutott új hazájába: Kanadába. Dancs Rózsa korábban azt már feltárta a nyilvánosság előtt, hogy mit sem sejtve saját besúgójával élt egy házasságban csaknem húsz éven keresztül, arra viszont, hogy mekkora romániai pokoljárás és micsoda, már-már emberfeletti áldozatok árán sikerült anyává válnia, az elmúlt hetekben derült fény. Európai író-olvasó találkozóinak mindegyikén elhangzottak a „megrázó”, „megdöbbentő”, „drámai” jelzők, de az is, hogy Dancs Rózsa a remény és az erő asszonya.

– Önnek az első öt terhessége nyomán még nem sikerült édesanyává válnia. Miért nem?

– Az első kisbabámat hét hónapra szültem meg a reggeli órákban. A picit annak rendje és módja szerint inkubátorba helyezték, majd délután arra lettem figyelmes, hogy az egyik ápolónő azt kiabálja a telefonba, hogy „ez a kölyök megfulladt”. Többször kérdeztem, hogy nem az én babámról van-e szó, de félrelökdöste a folyosón. Éjszaka, amikor hiába vártam, hogy hozzák a picimet szoptatásra, tudtam meg, hogy igen, az én gyerekem fulladt meg az inkubátorban, mert oxigén nélkül ott felejtették. Két spontán vetélesem után ismét hét hónapig sikerült hordanom a terhességet. Ép és egészséges kisfiam született az esti órákban. Amikor a belém nyomott altató hatása alól reggel felébredtem, és megkérdeztem, hogy mi van a kisbabámmal, azt a választ kaptam, hogy „még szuszog”. Kiderült, hogy a férjem határozott utasítására a koraszülött babát nem inkubátorba tették, hanem vesetáliba dobták, halva születettnek nyilvánítva. Ott pihgett még egy ideig a vesetáliban...

– Azt is hihetnénk, hogy a kiméletlen román abortusztvörvény önt nem érintette, hiszen önnek szándékolt terhesség-megszakítása nem volt (a törvény ugyanis az ilyen eseteket büntette), mégis elszenvetődött volt ennek az emberségesnek cseppet sem mondható szemléletnek és hozzáállásnak.

– A spontán magzatvesztéseimet követően az orvosok és a hatóságok megvetésével, gúnyolódásával is szembe kellett néznem, arról nem is beszélve, hogy az ilyenkor szükséges műtėti beavatkozást érzéstelenítés nélkül végezték el rajtam. De volt példa arra is, hogy a rendőrségen, ahová behívtak, bilincsekkel vártak, s csak többórás kihallgatás után voltak hajlandók végre tudomásul venni, hogy nem külső beavatkozás folytán szakadt meg a terhességem.

– Ön nem adta fel, mindezek után és ellenére és a roppant nehéz életkörülmények közepette sem...

– Fiatalasszony voltam, mindenképpen gyermeket akartam. A szovátafürdői gyógykezelést is kipróbáltam, amelyről az asszonyok csodákat regéltek, mint a meddőség és a női bajok orvoslásának lehetséges eszközéről. Végül rátaláltam dr. Pachota Gyula nőgyógyász-főorvosra, aki hatodik és nyolcadik terhességem alatt végig a gyergyószentmiklósi kórházban tartott, és akinek az odafigyelése, szakértelme és jó ötletei elvezettek végül Tamás fiam és Katinka lányom megszületéséhez.

– Gyermekai tehetséges és sikeres fiatalok, s ez természetesen boldogsággal tölti el önt. Egy asszony életében van-e valami más, ami ehhez a boldogsághoz fogható?



A remény és az erő asszonya

– Gyermekeim életem minden percében jelen vannak, bár már felnőttek, önálló életüket élik, fizikailag elég távol egymástól vagy éppen tőlem. De naponta telefonálnak, minden gondjukat, örömeiket megosztják velem és édesszülőként szeretett nevelőapjukkal. Büszke vagyok rájuk, mert okosak, valóban sikeresek, és nagyon hálás vagyok a Fennvalónak, hogy egészségesek. Az édesanyák mind ezt érzik – a büszkeséget, a boldogságot, ha gyermekeikről van szó. Semmi, de semmi nem mérhető ehhez az érzéshez – sem szakmai siker, sem pénz, semmi. Asszonylétünk lényege ez.

– Ön a saját és a romániai abortusztvörvény áldozatainak történeteiről – amelyeket új könyve címében Pokoljárásnak nevez – kendőzetlen őszinteséggel beszél szóban és írásban. Miért teszi ezt? Mit szeretne üzeni az olvasó- és hallgatóközönségnek?

– Azt is megtehettem volna, hogy melodramatikusan elmondom kisbabáim halálának körülményeit, könnyes szomorú mesébe burkolom a tapasztalataimat úgy, hogy senkit meg ne bántsak – ez esetben legfeljebb begyűjtöttem volna magamnak néhány sajnálkozó vállvergetést, aztán maradtam volna továbbra is a Ne szólj szám, nem fáj fejem bölcsességével. Nem ezt akartam. Ha továbbra is mindent a szőnyeg alá söprünk, akkor az utánunk jövők nem tudják meg, hogy a történelemnek nemcsak világháborús rémtörténetei voltak és vannak, hanem békeidőben, ott, a „Kárpátok Génusza” rettegett Romániájában egy hatalom, egy rendszer hatalmas tévedései is okoztak szenvedést egy egész társadalomnak. Amíg ott éltük azokat a borzalmas éveket, csak azért, hogy senkinek baja ne essék, kódósítottunk, nem mondtunk ki semmit, ami történt körülöttünk. Ezt tették velünk a szüleink, ezt tettük mi is a gyermekeinkkel, a tanítványainkkal, mert féltünk – apáink minket féltettek, mi pedig a ránk bízottakat és saját magunkat is. Úgy gondolom, egyszer el kell jönnie a szólás idejének, mert csak akkor érthetjük meg, hogy Isten emberi méltósággal ruházott fel bennünket, és az életet csak az igazság tisztességes kimondásával érdemes élnünk. Külön öröm számomra, hogy ez a könyv, amelyben az 1966-tól 1989-ig eltelt időszak görbe tükrének egy darabkáját tártam fel, a temesvári korszakzáró események huszonötödik évfordulója előtt látott napvilágot.

– Saját anyaságtörténete pedig napjainkban különösen is elgondolkodtató...

– Mindamellet, hogy egy asszony életében nincs szebb, nagyobb és nemesebb hivatás az anyaságnál, azt is szeretném üzeni, hogy nincs olyan mélységes pontja a reménytelenségnek, amelyből ki ne tudnánk emelkedni – akarattal, elszántságunk, de legfőképpen a hit erejével.

Varga Gabriella

NÉPVÁNDORLÁS

A házban, ahol huszonötödik éve lakom, már évek óta érzékelhető korunk népvándorlása. A százhatvanhárom lakásos, ötemeletes társasház újabb és újabb ajtajáról tűnik el a névtábla, és cégtábla kerül a helyére: fogorvos, ügyvéd, könyvelő és adótanácsadó kínálja szolgáltatásait, a lakótársak számára rejtélyes tevékenységet folytató mindenféle bt-k és kft-k üzletfelei járnak-kelnek a házban, a körfolyosókon hovatovább állandósul a – reméljük csak napközbeni, és ennél nagyobb gondot nem jelentő – népvándorlás.

Az utóbbi időben annyi változott, hogy a lakók között is egyre több az idegen. Kicsit most megremegett a kezem a számítógép billentyűzete fölött, de összeszedem a bátorságomat, és folytatom. Bármikor rám süthetik ugyanis az „idegenellenesség” vádját már ennyiért is, hogy szóvá teszem: a két közvetlenül szomszédos lakás egyikében már kínaiak laknak. A folyosón és a lépcsőházban a lakótársaknak köszöngetve minden negyedik-ötödik üdvözlésem már nem úgy szól, hogy jó estét, hanem hogy good evening, vagy egyszerűen hello, de előbb-utóbb nyilván megtanulok legalább ennyit kínaiul.

Szomszédaink kedvesek, mosolygósak, a baj csak az, hogy a csőrepedéskor napokig kellett várunk, míg előkerült a lakás tulajdonosa, mert a benne lakókkal nehéz szót érteni. S ha megvásárolják a most még csak bérelt lakásokat, akkor a lakógyűlések már elviselhetetlen kommunikációs zavarba fognak torkollni. Személy szerint nincs kifogásunk szomszédaink ellen, csak kicsit tartunk a jövőtől. A közös képviselő sem tudja pontosan, melyik lakásban hányan is laknak, csak azt látjuk valahányan, hogy nagy a sürgés-forgás. És érzékeljük, hogy ez a ház lassan már nem ugyanaz. Egyik lakótársunk magyarázta ugyan nekünk, hogy a „befogadó Európa” mintájára mi is befogadó ország lettünk – és befogadó ház. És ez kelt bennünk aggodalmat.

A befogadó Európa belerokkanni látszik a nagy nyitottságba. A „multikulturalitás” híresztelt áldásai helyett inkább civilizációk egymásnak feszülése tapasztalható. A „befogadottak” többnyire nem a maguk kultúrájával gazdagították a befogadókat, inkább az történt, hogy – ők maguk kiszabadulva közösségük kulturális és erkölcsi keretei közül, amelyekre mindenkinek szüksége van – előbb-utóbb szembekerültek az őket befogadók szokásrendjével.

Nem hinném, hogy józan, tisztességes magyar emberek (bevallom, magamat is közéjük sorolom) gyűlölettel viseltetnének más nemzetiségű, bőrszínű, kultúrájú embertársaik iránt. De ebből nem következik, hogy helyeselnünk kellene, hogy más kultúrájú emberek tömegesen települjenek be az országba. Egyelőre nincs nagyobb gond a kínai szomszédokkal, de már nagy gond van a kínaiak tömegével például, akik viszonylag olcsó, ám gyakorta silány minőségű áruikkal rengeteg piacot eluraltak: hagyományosan jól működő iparágak továbbbélését és magyar munkavállalók megélhetését kikezdve.

Nem a kínai szomszédot kárhoztatjuk ezért, hanem azt a politikát, amely ezt lehetővé tette. A határon túli magyaroktól aggodalmaskodva óvták az országot, de szélesre tárták a kapukat a bárholonnan máshonnan érkezők előtt. Az idegen tőke mögött nyomul az idegen munkaerő és az idegen kultúra. Ne feledjük, a történelem tanúsága szerint a nagy európai népvándorlás nem felvirágoztatta, hanem romba döntötte az addigi Európát. És nem csak azt, ami megérett arra.

Kipke Tamás

KINIZSI ÖZVEGYÉTŐL HORTHY TESTŐRÉIG

Bánó Attila immár negyedik alkalommal ad izgalmas történelmi eseményeket ismertető könyvet az olvasó kezébe. Miután a Rejtélyek a magyar múltból, majd az 55 meghökkentő eset a magyar történelemből és – ennek mintegy folytatása – az Újabb 33 meghökkentő eset komoly sikernek bizonyult, tovább búvázkodott a rég- és közelmúlt eseményeiben és közreadta a Kinizsi özvegyétől Horthy testőréig című könyvét.

Már az előző kötetek olvasásakor is feltűnt, hogy amiről Bánó Attila ír, ritkán szerepel tankönyvekben. Célja ezúttal is az, hogy emberközeli hozza történelmünk kevésbé ismert eseményeit, mégpedig úgy, hogy ezekből mindenki hasznos tanulságot vonhasson le a saját maga számára is. A házasságtörés és hozományvadászat a mai napig társadalmilag elítélt cselekedet, így volt ez a középkor végén is, mint ez kiderül a kötet egyik címadó történetéből. A testi erejéről híressé vált Kinizsi Pál Mátyás király egyik hadvezérének, Magyar Balázsnak volt a katonája, és miután 1468-ban a morvaországi hadjáratban kitűnt vitézségével, megkapta Vázsony várát és a hozzá tartozó tekintélyes birtokot. A kenyérmezei csatát követően – meglelt

férfiként – megkérte Magyar Balázs leányának, a fiatal Benignának a kezét. A feleség tetemes hozományt kapott, de még mielőtt gyermeket szült volna, Kinizsi Pál Szendrő ostrománál 1494-ben életét vesztette. Az özvegy a gyászév lejárta után rövidesen ismét férjhez ment, de az új király, II. László udvarába tartozó Horváth Márk sem lett hosszú távú



élettársa, mert egy lovasbalesetben meghalt. A másodsor is megözvegyült és mesés vagyonnal rendelkező asszony körül több kérés is feltűnt, de a nála fiatalabb Kereki Gergely úgy közelített hozzá, hogy hamarosan az oltár elé vezethette. Mint Bánó Attila könyvéből kitűnik, Kereki Gergelyt azonban nemcsak az asszony szépsége igézte meg, hanem anyagi helyzete is, és idővel alighanem a fejébe szállt az ifjú férjnek a nagy vagyon által biztosí-

tott kivételezett helyzet, mert megcsalta feleségét. A kaland kitudódott, és az önértében vérig sértett, ám cseppet sem ijedős Benigna úgy vélte, férje bűne bosszúra jogosítja fel. Bérnyilkosokat fogadott, akik a házasságtörő Kereki Gergelyt a vár fokáról a mélybe taszították. A szörnyű tett híre eljutott a királyi udvarba is, azonban a gyilkosság következtében immár harmadszor is megözvegyült Magyar Benignát – feltehetően atyja és első férje katonai sikereinek köszönhetően – II. László kegyelemben részesítette. Bánó Attila nemrég megjelent könyvének másik címadó története, Horthy Miklós testőrének esete is csaknem annyira fordulatossá, mint a Kinizsi Pál özvegyének kalandos életéről szóló írás.

Az Athenaeum Kiadó gondozásában napvilágot látott, igencsak tettes kiadású kötet a szerző ismét megpróbálja felkelteni az olvasók érdeklődését a történelmi múlt iránt, amelynek ismerete talán jobb lehetőséget kínál a jelenkor megértéséhez is.

Vincze András
(Bánó Attila: *Kinizsi özvegyétől Horthy testőréig* – Athenaeum Kiadó, Budapest 2014.)

KERESZTÉNYSÉG ÉS VILÁGHÁLÓ

Antonio Spadaro SJ Cyberteológia című kötet 2012-ben jelent meg Milánóban, a magyar kiadást megelőzően hat nyelven látott napvilágot. A szerző a legrégebben alapított olasz katolikus teológiai folyóirat, a La Civiltà Cattolica főszerkesztője, a Gregoriana Pápai Egyetem tanára. 2013-ban ő készítette az első hosszabb interjút Ferenc pápával.

A könyv az Új Ember kiadásában, a Jezsuita Rendtartomány – Forrai Tamás tartományfőnök, valamint a Magyar Kurír közreműködésével, Török Csaba teológus fordításában jelent meg.

A könyvbemutatónak a Párbeszéd Háza adott otthont a tavalyi év decemberében. A szerző előadását követően a művet a kötet magyar fordítója, Török Csaba teológus ismertette.

„Mi az internet?” – tette fel a kérdést a hallgatóságnak a szerző. Az előadó idézte Rómában tanuló nigériai diákja szavait, aki azt mondta, azért szereti a számítógépet,

mert „binnen van” az összes barátja. Az internet valóban egy kapcsolati hálót hoz létre.

Spadaro atya rámutatott: az internet a régi ígéretekre adott válasz, új formában. Többször hangsúlyozta XVI. Benedek pápa szerepét az internetről és általában a technológiáról való gondolkodás megváltoztatásában, annak belátásában, hogy az internet világa nem pusztán virtuális valóság. Az egyházi kommunikáció lényege: jelen lenni ott, ahol a ma ember él – idézte az emeritus pápa szavait az előadó.

A pápák tanítása összeköti a lelkeséget a technológiával – hangsúlyozta Antonio Spadaro, majd feltette a kérdést: lehet-e a világháló az a környezet, ahol megéljük az Evangéliumot? A lelki fejlődés része a vallási identitás keresése is, és az internet világába beleszületett korosztályok számára a világháló hozzájárul az identitás kialakulásához.

Spadaro atya hangsúlyozta, hogy könyve nem

válaszokat ad, hanem kérdéseket tesz fel. Az internet szerepe ekkleziológiai problémákat is fölvet; megváltoztatja számunkra pontosan a gondolkodásunkat. Tudjuk követni Ferenc pápát a Twitteren, de esetleg nem tudjuk, ki a püspökünk. Megszorozódnak a horizontális kapcsolatok az életünkben az internetnek köszönhetően, ez azonban megváltoztatja a tekinthető való viszonyunkat.

A Facebook kapcsán az előadó kiemelte a közösségi oldal lényegi eszközét, a megosztás szerepét, mely nem csupán a tartalom továbbadását jelenti – saját magunkat is továbbadjuk a tartalommal együtt, „hozzáadjuk a saját arcunkat”. Ez pedig a tanúságtevő kommunikáció egyik útja, ami az első keresztényekhez tesz hasonlóvá minket; tanúi vagyunk a továbbadott tartalomnak. Az Egyház egyik feladata, hogy a tudásával hozzájáruljon ahhoz, hogy ez a kommunikáció hitelesebb legyen. □

MÁRAI NAPLÓJA

Az idős Márai – följegyzéseit 76. és 85. életéve között vetette papírra – egyik alapjellemonása a kiábrándult beletörődés, a teljes illúziótlanság. Nem akar már változtatni, nincs szándékában meggyőzni senkit az igazáról, csupán regisztrál. Ellenségek, barátok egyformán hidegen hagyják. Ő az, aki még az emigráción belül is „emigrál a magányba”. Ez a magány azonban egyoldalú, egyirányú. Nem mozdul ki elefántcsont-tornyából, ugyanakkor árgus szemmel figyeli a világot. Olvasás közben ezt magamban így fogalmaztam meg: az idős Márai tágra nyitott, figyelő Szem. Az érzelmek, a szenvedélyek elmúltak, de megmaradt a landadatlanság érdeklődés!

Elsősorban a világ (ebben is főként a polgári Európa) sorsa, jövője érdekli és aggasztja. Nyugtalanítja a gépek egyre erőszakosabb uralma, mely egy napon túlhaladottá, idejét múlttá, fölöslegessé teheti magát az embert; szomorítja az eltömegesedő konzumtársadalom, a régi értékrend válsága. Ugyanakkor újra és újra megkísérli a nyugati közöny és az orosz nihilizmus elemzését; a kapitalizmus, illetve a kommunizmus lényegének megragadását, ami a kor embere számára, aki nem rendelkezik még kellő távlattal, lehetetlen. Maradnak a nagyon érdekes, sokszor zseniális részlet-meglátások, fölfedezések, sok-sok, a szöveget fejtőn találó megállapítás.

Állandó, kínzó latolgatás tárgya a valóságos és a misztikus, a racionális és az irracionális egymáshoz való viszonya. Meghatározásai az öregedés folyamatáról orvosi pontosságúak. A határon, a borotva élén jár, ahonnan minden pillanatban át lehet billenni a túlvilágra. Mégsem a halálközelséget, hanem az élettávolságot érzi furcsának és fájdalmasnak; hogy mindaz, amit egykor fontosnak talált vagy szeretett, nem mond többé számára semmit.

Gondosan beszámol minden kezébe kerülő könyvről! Elmondja, milyen öröm volt, amidőn végleg Amerikába költözve, ismét lehetővé vált, hogy több nyelven olvashasson. (Bennem ösztönösen fölmerül a kérdés: van-e ideje az embernek több nyelven olvasni? Nem jelent-e ez manapság szétforgácsolódást?)

A magyar irodalomban csak a régiekről beszél, az emigrációból pedig csupán egyetlen nevet említ, a halott Fáy Ferencét, akit a háború utáni idők egyik legnagyobb magyar költőjének tart. Milyen kár, hogy nincsenek más, aktuális művekről is gondolatai, véleményei! Fontos lenne az útmutatása! Vagy a béke kedvéért hagyta azokat kéziratban?

Kevés megjegyzése van az emigráns életéről, lelkiállapotról, de a nemzet égető sorskérdéseiről is. Csak egyszer jajdul föl fájdalmasan: a felvidéki magyarság pusztulásának láttán.

Sokat foglalkozik az alkotómunka problémáival. Ellentétes meglátásokat idéz például a versírásról. Megható vallomások találunk a magyar nyelvről, amely minden viszontagságok ellenére, vigaszul és olthatatlan szerelemként megmaradt.

Márai, a magányos és zárkózott, arisztokratikus elszigeteltségben élő író nagyon meghitt kapcsolatba képes kerülni olvasójával. Jó barátként ül mellette csendes, magányos estéken, tanácsokat ad neki, vitatkozik vele – vezeti és oktatja. A Napló régi értelemben vett olvasmányélmény. S ez marad annak ellenére is, hogy időnként olyan érzésünk van, mint ha már nem is kortárs-alkotóval, hanem végleges irodalomtörténeti helyére került klasszikussal beszélgetnénk. Távol van, és mégis nagyon közel. Fájdalmas sóhaj-tása, búcsúzása egy világtól, egy életért-zéstől, mely visszavonhatatlanul feledésbe merül, sokáig, talán élethossziglan visszhangzik bennünk.

† Saáry Éva

AZ IGAZI HITNEK CSAK TAVASZA VAN

Beszélgetés Sajgó Szabolcs jezsuita szerzetessel

Kétszer is évekig szolgált Kanadában. Mint A Szív újság főszerkesztője és kiadója 1990-ben telepítette haza a lapot s vele magát. 2008-tól megint Kanadában találjuk a torontói magyarok plébánosaként és aztán a Kanadai Magyar Papi Egység elnökeként is. Közben itthon a Szent Ignác Szakkollégium első jezsuita felelőse 1990-től négy évig, elindítja és vezeti A Szív Szentjánosbogár országos gyermek és ifjúsági mozgalmat a dunakeszi szülőkkel, 1993-tól a dobogókői Manréza életre keltője és vezetője 15 évig. Jelenleg a jezsuita Párbeszéd Házának vezetője. Eddig öt önálló verskötete jelent meg, s Jan Twardowski lengyel költő kötetnyi versét fordította magyarra Teresa Worowskával.

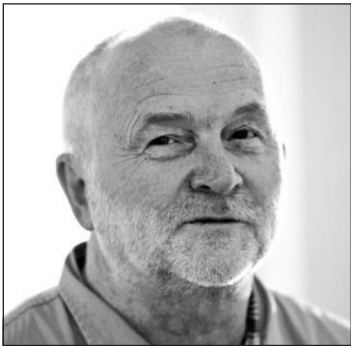
– „*Más juhaim is vannak, melyek nem eből az akolból valók. Ezeket is vezetem kell.*” Negyven éve, pappá szenteléskor Jézusnak e szavait választotta jelmondatául. Ezüstmiséjékor hozzátette a folytatást: „*Hallgatni fognak szavamra.*”

– Egy évtized múlva, ha segít a Jóisten, aranymisémre hozzáteszem Jézus további, biztos reményt adó szavait: „Egy akol lesz és egy pásztor.” Tegyetek tanítványommá minden népet, mondta Jézus, s az apostolok azonnal indultak Ázsiába, Afrikába, a Fekete-tenger vidékére vagy a Római Birodalom nyugati végeire. 1968-tól György-deák Márton atya révén kapcsolatba kerültem a Regnum Marianum közösséggel. Szemináriumi éveim alatt ez a közösség segített megmaradni hivatásomban. Pappá szentelésem idejére hivatásom részévé vált, hogy nemcsak a templomba járók felé szól küldetésem, hanem a más hitet vallók, a hitetlenek, a keresők, akik nem meghagytak, a kétkedők sokasága felé is. Innen származik papi jelmondatom.

Mindez mostani megbízatásomban sem kevésbé fontos. A magyar jezsuita provincia küldetésének része a Párbeszéd Házának intézményes kerete. XVI. Benedek pápa 2008-ban a Jézus Társasága 35. általános rendi gyűlése tagjaihoz intézte a jezsuiták számára kötelezően irányt mutató szavait: *feladatokat, hogy a határokon menjetek*. Megerősítette a jezsuiták életében ismerős magatartást: nyitni azok felé, akik még nem hallottak Jézusról, akik nem megfelelően hallottak róla, vagy akik valamiért nem akarnak hallani róla. Jézus mindenkiért meghalt a kereszten. Azokért is, akik nem tudnak erről, vagy akik ellenségesek vele szemben. Senki nem sajátíthatja ki a mennyi Atya küldöttét, a Megváltót.

– *Pierre Emmanuel emlegeti a hit tavaszát, de saját sorsa példáján ír a hitetlenekről is... Az Ön életében is jelen voltak-e ilyen változások, élmények?*

– Heten vagyunk testvérek, vallásos családban nőttem fel, apám jogtanácsosként a hagyományos katolikus kereteket képviselte az ötvenes-hatvanas években is, édesanyámnak példaadó, erős hite volt. Ennek ellenére hitetlen szakaszba kerültem tizennégy-tizenöt évesen, ami két-három évig tartott. Egy erős belső tapasztalatom hirtelen elhozta nekem a hit tavaszát. Isten létének mély bizonyossága bennem eredményezte, hogy egész fiatalon jelentkeztem az esztergomi szemináriumba. A hagyományos, formális vallásossággal ezután is sok bajom volt. Úgy éreztem, a külsőséges dolgok csak akadályok az Istenhez vezető úton. Évek kellett, hogy ezen túljussak. Papi életem harmadik évében a palóc népi vallásosság számomra szokatlan világában szolgáltam. Szécsényből indult egy zarándoklat Mátraverebély-Szentkútra gyalog. Beteg káplántársamat kellett ezen váratlanul helyettesítenem. Meglepett egyik írni-olvasni alig tudó idős zarándoktársam mély hite. Mélyebb megtéréshez használta őt a Jóisten. Megértettem, hogy nem a saját papi „fixa ideái-



mat” kell erőltetnem, hanem a konkrét emberek élethelyzetét, hitének szintjét megismernem, s hogy a feladatom őket segíteni a saját útjukon tovább Isten felé, függetlenül az én gondolataimtól. Igen kritikus voltam a pápalátogatásokkal kapcsolatban. Hogy próbára tegyem „igazam”, be-

kapcsolódtam Szent II. János Pál első hazalátogatásába. A mélyen hívő tömeg különös hatással volt rám, nagy tanítás lett számomra, megtérésem újabb állomása. Papságom hatodik-hetedik évétől nem éreztem magam a helyemen, elindultam hát, hogy fölleljem. Ennek lett eredménye, hogy 1982-ben Torontóban beléptem a jezsuita rendbe.

Talán mondható, hogy az igazi hitnek tulajdonképpen csak egy évszaka, csak tavasza van. A tavasz nemcsak az élet kirobbanó ünnepe. Az új életnek keresztül kell törnie magát a világ mindenféle hiedeg, sötét rétegén, hogy aztán megérkezzen Isten örök jelenébe, ragyogó világának otthon-melegébe. Teréz anya halála után derült ki, hogy angyali mosolya, gyógyító tevékenysége ötven éven át a lelki elhagyatottság sivatagában micsoda keserves küzdelmekből fakadt.

– *Mennyiben más a szórvány magyarok gondolkodása, élete ott, mint a Magyarországon élő híveké?*

– Másként gondolkoznak a magyarok a Duna-Tisza közén, a Dunántúlon, Felvidéken, Erdélyben, másként a Délvidéken vagy Kárpátalján. Torontóban együtt van a Kárpát-medence magyarsága. A közös nyelvet megtalálni nem könnyű. Vannak, akik a múlt század húszas-harmincas éveiben kerültek oda, esetleg a világháború idején, mindjárt utána, mások az 1956-os forradalom emigránsai, vagy csak néhány éve érkeztek. Van, aki felnőttként, van, aki gyerekként, van, aki idősebb korban. A közösen megélt évek, évtizedek hiánya nehezíti a kommunikációt, a közös nyelv, a közös élményhátterű közösség létrejöttét.

– *Életében jelentős szerepe van a költészetnek is.*

– A költői alkotás számomra nem egy tervezhető, rendszeres szellemi tevékenység a sokféle elfoglaltságom miatt. Néha írok verset autóvezetés közben, máskor vonaton, repülőgépen, késő este vagy hajnalban. Torontóban 1983-ban barátságba kerültem Tűz Tamással, a pappal és költővel, bejáratos volt a noviciátusba. Ő vett rá verseim összegyűjtésére és ki is adta az Amerikai Magyar Írók sorozatban. *Elárult látomás* címmel jelent meg első kötetem 1987-ben.

– *Lelki vezetőként Ön sokszor ajánlja a „csend-meditációt.” Mi ennek a lényege?*

– Két ember között szavak nélkül is létrejöhet éltető kapcsolat. Az egymáshoz fordulás gesztusában, az odaadó figyelemben. Istent nem kell keresni, Ő jelen van mindig és mindenütt. Jézus személye és a felismerés, hogy Isten saját képére teremtett bennünket – nos, ez lehetővé teszi, hogy fölismerjük őt magunkban és egymásban. Szükséges tehát éber, csendes időt adni erre.

Simon Erika

PILLANATKÉPEK A VILÁGEGYHÁZ SZÍVÉBŐL

Vertse Márta, a Vatikáni Rádió munkatársa

Nyelvszakos diplomát szerzett, Olaszországba ment férjhez. A nyolcvanas évek elejétől több mint három évtizeden keresztül dolgozott a Vatikáni Rádióban, közvetítette az Örök Városban történt eseményeket. Életéről, munkájáról kérdeztem a Vatikáni Rádió most nyugdíjba vonuló szerkesztőjét.

„1973-ban diplomáztam az ELTE BTK angol-francia nyelvszakán, egy évig tanítottam. 1975-ben a Malév Air Tours idegenvezetője lettem. Első római utam során ismerkedtem meg leendő férjemmel. 1980. március 16-án kötöttem szentségi házasságot a budapesti Egyetemi-templomban, július 14-én érkeztem meg új lakhelyemre. Egy hónappal Rómába érkezésem után férjem hirtelen megbetegedett, és 1983. július 2-án meghalt.”

Vertse Márta még 1982 őszén került kapcsolatba a római magyar közösség tagjaival. Ekkor ismerte meg Ipacs Katalint, aki a Vatikáni Rádióban dolgozott. Az ott szolgáló jezsuita atyák meghívták egy próbabeszélgetésre és fordításra. Férje halála előtt egy nappal véglegesítették munkahelyén.

„Ipacs Katalin vezetett be a rádiós munkába. Sokat tanultam Szabó Ferenc jezsuita szerzetestől, ami a vallási, egyházi ügyi kérdéseket illeti. A II. Vatikáni Zsinat tanítása Szabó atya révén került be a vasfüggönyön túlra a rádióadásokon és kiadványain keresztül, bár könyveinek terjesztését a cenzúra többször megakadályozta, megnehezítette.”

Márta tudósíthatott az 1987 pünkösdi-jén megnyíló Mária év kezdetéről. Közvetíthette azt a történelmi találkozást, amikor Szent II. János Pál pápa 1988-ban, a burgenlandi Darázsfalvára érkezett, és a vasfüggöny másik oldaláról köszöntötte az egész magyar népet. Felejtethetetlen emléke az 1991-es magyarországi pápalátogatás.

Vertse Márta 1988-ban új házasságot kötött, és egy év múlva két ikerlánynak adott életet.

„A magyarországi pápalátogatás kapcsán természetesen a magyar szekció az érdeklődés középpontjába került, és a pápai út előkészítésében mi, szerkesztők is aktívan részt vettünk. Ipacs Katalinra és rám hárult az a feladat, hogy a lengyel fonetika szerint átírjuk a Szentatya összes magyarul elhangzó mondatát. Amikor készen lettünk az átírással, akkor arra kértek fel bennünket, hogy olvassuk hangkasszétára a szövegeket. Ezt is nagy örömmel tettük meg, és később megtudtuk, hogy János Pál pápa a vakációra magával vitte a kazettáinkat, amelyek segítségével el kívánta mélyíteni

magyar tudását. Tehát azokban a napokban – legalább is hangunk – állandóan jelen volt a pápa életében.

Nagyon megható volt a személyes találkozás XVI. Benedek pápával is 2006. november 8-án. Egy szerda délelőtti általános kihallgatás során a magyar szerkesztőség tagjaiként személyesen nyújthattuk át köszönő levelünket a Szentatyának azért, mert a köztársasági elnöknek írt levelében az 1956-os magyar forradalmat – az 50. évforduló alkalmából – Nagy horderejű történelmi eseménynek

nevezte. Olaszul írt levelünket Hungaria semper fidelis címmel nyújtottuk át.”

Ferenc pápával való találkozására nem sokkal megválasztása után, 2013. május 21-én került sor.

„Az elmúlt harmincegy év tele volt rendkívüli esemény-

nyel, elég, ha a történelemre gondolunk. Amikor a rádióhoz kerültem, még elképzelhetetlen volt, hogy valaha vége lesz a kommunizmusnak. Hazalátogatásaimkor be kellett jelentkeznem a rendőrségen, szüleimnek igazolniuk kellett, hogy náluk lakom, be kellett írnom római munkahelyemet is, tehát „imperialistának” számítottam.

Munkám legszebb része a mindennapos helytállás volt, az a tudat, hogy jó célt szolgálak, a pápák szavát tolmácsolhatom, közvetlen közelről láthatom a világegyház szívében zajló eseményeket. Természetesen nehézséget jelentett összeegyeztetni a családi életet a munkahelyi követelményekkel, mert sok esetben az élet mást produkált, mint ahogy tervbe vettük, és nekünk alkalmazkodni kellett az eseményekhez.

Mindig is magyarnak éreztem magam, és a műsorszerkesztésben prioritásként szerepelt a határon túl, vagy éppen a tengeren túl élő magyarok összekapcsolása az anyaországgal. Remélem, hogy egy-egy műsorral hozzá tudtam járulni a kiengesztelődéshez, az emlékezet megtisztításához.”

Vertse Márta 2012. szeptember 29-én, a Vatikáni Rádió védőszentje, Gábrriel főangyal liturgikus ünnepén, XVI. Benedek pápától megkapta a Pro Ecclesia et Pontifice kitüntetést, valamint 2013. március 15-e alkalmából Táncsics Mihály díjjal jutalmazták több évtizedes rádiós munkáját.

Rózsásné Kubányi Andrea

A SZÍV BÖLCSESSÉGE

Ferenc pápa üzenete a betegek 23. világnapjára

„Szemet a vaknak, lábat a sántának” címmel írt üzenetet Ferenc pápa a II. János Pál által alapított betegek világnapjára, melyet évente a Lourdes-i Boldogasszony ünnepén, február 11-én tartanak.

Üzenetében Ferenc pápa azok felé fordul, akik „a betegségük súlya alatt sajátos módon kapcsolódnak a szenvedő Krisztushoz”. A „szív bölcsessége” távlatában ír a pápa a betegeknek.

Ferenc pápa üzenetében azon emberek munkáját méltatta, akik betegeket ápolnak. A betegágy melletti szolgálat fáradságos és nyomasztó tud lenni, főképpen akkor, ha hónapokon, éveken át húzódik. Ez a szolgálat azonban az életszentség felé vezető úttá válhat – írja Ferenc pápa. A betegágy mellett el-

töltött idő szent idő – olvasható az üzenetben.

„A szív és az elme olyan magatartása ez, melyet átjár a Szentlélek, és amely képes megnyílni a szenvedő testvérek előtt, felismerve bennünk Isten képét”. A „szív bölcsessége” készséges és „képes is szolgálni a beteg testvért, mellette áll, miközben kilép önmagából”. A „szív bölcsessége szolidáris a szenvedő emberekkel, anélkül, hogy bármiben is megítélné őket”.

(Vatikáni Rádió)



HÍREK – ESEMÉNYEK

Hús új bíboros

Hús új bíboros tizenhét ország-ból – ezzel tovább erősödik a bíborosi kollégium nemzetközisége. Ferenc pápa január 4-én az Úrangyala imádságot követően közzétette az új bíborosok névsorát. A Szentatya február 14-re hívja össze a bíborosi konzisztóriumot, amelynek keretében hús új bíborost kreál, közülük tizenöt választó, öt pedig nem választó bíboros lesz. „Ezzel kifejezésre juttatom azt az elszakíthatatlan köteléket, mely Róma Egyházát és a helyi Egyházakat, bárhol a világon, összekapcsolja. Február 15-én vezetni fogom az új bíborosok ünnepi beiktatási szertartását, miközben február 12-én és 13-án konzisztóriumot tartok minden bíborossal, hogy megfontoljuk a római kúria reformjára vonatkozó iránymutatásokat és javaslatokat.” – mondta a Szentatya.

Német főpapok kitüntetése

Áder János köztársasági elnök, két német főpap, Gerhard Pieschl püspök és Franz Josef Kaspar prelátus részére a Magyar Érdemrend Tisztikereszt kitüntetést adományozta. Az elismeréseket Czukor József nagykövet adta át 2014. december 15-én a berlini magyar nagykövetségen. Az ünnepségen megjelent a hesseni tartomány volt pénzügyminisztere és Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök képviseltében Hajdu Ferenc provikárius. A laudációkban többek között említésre került a kitüntetettek német és magyar kapcsolatokban betöltött fontos szerepe, külön is kiemelve a székesfehérvári egyházmegye fenntartásában lévő Lea Otthon új épületének megvalósításához nyújtott meghatározó támogatásukat.

A szegények éve a Fülöp-szigeteken

2015-ben a szegények évét ünnepli a katolikus egyház a Fülöp-szigeteken. „A keresztre feszített Jézus veletek van, de a kereszti üzenete a feltámadás üzenete is” – fogalmazták meg az ország püspökei a tematikus év kihirdetésekor. Socrates B. Villegas érsek, a Fülöp-szigeteki püspöki konferencia elnöke e szavakkal fordult az ország szegényeihez: „A keresztre feszített Jézus veletek van. Krisztus meztelensége, védtelensége, kiszolgáltatottsága arra bátorít, hogy hozzá kiáltsunk, hogy a szemébe nézzünk. A kereszti üzenete a feltámadás üzenete is.” A főpásztorok a papokhoz fordulva azt kérik, éljenek egyszerű életet, ne szakadjanak el a szegényektől!

Papszentelés Rómában

A lateráni Szent János-bazilikában Velasio De Paolis bíboros a Krisztus Légiója Kongregáció harmincöt szerzetesét, köztük Szabó-Molnár Bálintot és a szintén magyar származású, de Németországban élő Egervári Bertalant szentelte pappá. (Őket 2014. június 14-én Erdő Péter bíboros szentelte dia-

kónussá az esztergomi bazilikában.) A szentelésen mintegy kétezer hívő vett részt, köztük a szentelendők családtagjai, barátai és ismerősei és a Regnum Christi Apostoli Mozgalom (a Krisztus Légiója Kongregáció világi szervezete) tagjai. A Krisztus Légiója egy 1941-ben alapított pápai jogú katolikus szerzetesrend, amely ma hús országban és négy kontinensen van jelen.

Keresztény templom Törökországban

A szír keresztények templomot építhetnek Isztambulban. Ahmet Davutolu miniszterelnök jelentette be a hírt, amikor a nem muzulmán vallási kisebbségek képviselőivel találkozott. Elmondta, hogy az állam bocsátja rendelkezésre a templom építéséhez szükséges területet, majd hozzátette: a különféle vallások képviselői mindannyian a Török Köztársaság egyenrangú állampolgárai. Alig több mint egy hónap telt el azóta, hogy Ferenc pápa Törökországba látogatott. A török és olasz hírforrások szerint is érezhető a döntésen a pápa látogatásának hatása. A Török Köztársaság 1923-as alapítása óta ez az első alkalom, hogy engedélyt adnak keresztény templom építésére. Eddig csak már létező templomok felújítására adtak ki engedélyt.

A mártír pap emléke

A délvideki magyarság 1944. őszi drámája nagyrészt ma is feltáratlan és kibeszéletlen – hangzott el december 9-én, amikor a vajdasági Péterrén emlékhelyet állítottak a település mártírhaltalt halt egykori plébánosának, Takács Ferencnek. A lelkipásztort 1944 októberében a partizánok két hétig kínozták, majd november 19-én, Szent Erzsébet napján a községháza előtti téren, a nagymiséről odahajtott nép előtt agyonlőtték. Kozma Gábor, a szegedi Gál Ferenc Főiskola rektora emlékeztetett: a Kalocsa-Bácsi Egyházmegyében 19, az egész Délvidéken 35 magyar papi áldozata volt az 1944 őszen történt vérengzésnek.

Száznegy éves nővér

Nem mindennapi ünnepre gyűltek össze római anyaházukban január 4-én az Isteni Üdvözítő Nővérei (Szalvátor Nővérek Kongregációja). A rend legidősebb tagja, a magyar Palásti Benita nővér 104. születésnapját és fogadalmátételének 85. évfordulóját ünnepelték. Az ünnepi szentmisét két olasz szerzetessel együtt Kovács Gergely, a Kultúra Pápai Tanácsának irodavezetője mutatta be, aki közel negyed évszázada ismeri Benita nővért.

A krakkói találkozó himnusza

Vízkereszt napján, 2015. január 6-án bemutatták Krakkóban a 2016-os ifjúsági világtalálkozó himnuszt. A szerző Jakub Blycharz, a dal címe: *Boldogok az irgalmasok*. A himnusz bemutatására délben, a hagyományos jelmezes vízkereshti körmenet után került sor Krakkó történelmi belvárosában, a vásártéren.

Mind a találkozó szervezőinek, mind a dal alkotóinak vágya az, hogy a himnusz továbbadja Isten irgalmaságának üzenetét nemcsak a leendő krakkói résztvevők, de az egész világ számára is. A katolikus fiatalok legnagyobb nemzetközi rendezvényére, a következő ifjúsági világtalálkozóra 2016. július 25. és 31. között Ferenc pápa részvételével kerül majd sor a lengyel városban.

□

MEGÁLDOTTÁK HÁM JÁNOS SZOBRÁT SZATMÁRNÉMETIBEN

A vízkereszt napi ünnepi szentmisét követően áldották meg Szatmárnémetiben, a székesegyház előtti téren Hám János új szobrát – tájékoztatta szerkesztőségünket Józsa János, a Szatmári Római Katolikus Egyházmegye sajtóreferense.

„Vízkereszt ünnepe ma, itt a székesegyházban egy egyszerű eseménnyel párosul. A szentmise végén megáldjuk boldog emlékü Hám János püspökünk szobrát, aki ebben a székesegyházban harminc évig hirdette az igét, mint püspök. Neki köszönhetjük többek között Szatmárnémeti arculatát, igen nagy jötevője volt egyházmegyénknek, Szatmár városának, minden embernek” – mondta a szentmise kezdetén Schönberger Jenő püspök.

Schönberger Jenő prédikációjában útmutatónak nevezte Hám Jánost. „Nekünk, egyházmegyénknek volt egy útmutató csillagunk, Hám János püspök. Amikor kinevezték Szatmár püspökének, itt igen nagy szegénység volt. Isten szeretetével érkezett, és azzal az üzenettel, hogy ő nemcsak a híveihez, hanem az egyházmegye minden lakójához szeretettel jött. Nagyon jól tudta és ismerte a Jóisten álmát, és igyekezett megvalósítani, hogy minden rászoruló segítség, mindenkit Isten felé vezessen.”

A szentmise záróáldása után Muhi Sándor grafikus, művészeti közíró, helytörténész beszélt Hám János építő tevékenységéről, számba vette a püspökkel kapcsolatos képzőművészeti és épített emlékeket, majd Zagyva László szobrászművész új alkotását méltatta. Beszédében – a város életében betöltött jelentősége alapján – a szoboravatás eseményét a Kölcsény Ferenc-szobor 1864-es felavatásához hasonlította.

Szintén a székesegyházban szólalt fel Hám László, a nagy püspök családjának leszármazottja, aki örömét és köszönetét



Szoboravatás Szatmárban

fejezte ki a szoboravatás kapcsán. Véleménye szerint a szobor az összefogás jele: „Úgy gondolom, ez a szobor, amit hamarosan felavatunk, jelképe lehet annak, hogyan tudnak az Egyház képviselői és a világiak összefogni az előrehaladásért. Ez az egység kell, hogy az itt élő embereket összekapcsolja szeretetben és együttműködésben.”

Ezt követően az ünneplő közösség a székesegyház főbejárata elé vonult, ahol Masketin Dávid, a Hám János

nos Római Katolikus Teológiai Líceum tanulója verset szavalt, majd további beszédek hangzottak el Dorel Coica polgármestertől, Tilki Attilától, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye országgyűlési képviselőjétől, Hegedűs Csillától, az RMDSZ nőszervezetének alelnökétől, Pataki Csaba szenátortól és Kereskényi Gábor képviselőtől. Ezután áldotta meg Schönberger Jenő püspök az új szobrot, majd koszorúzással és a Hám János Líceum kórusának énekével ért véget az esemény.

Az új szobor méltó alkotás, amelyre büszkén tekinthetnek a szatmárnémetiek, de az egyházmegye minden híve is. Sokan adakoztak elkészültéért: a hívek gyűjtöttek, helyi vállalkozók hoztak ajándékot, a püspökség kereteiből különített el erre a célra, a legnagyobb részt pedig a magyarországi Nemzeti Kulturális Alap, illetve a Külgazdasági és Külügyminisztérium tette hozzá. Így lett a közös ügyből, célból valóság, a múlt és jelen kapcsán megjelenítése.

Szatmári Egyházmegye

ÚJ MAGYAR ISKOLA A FELVIDÉKEN

A Kassai Érsekség alapításában Szepesiben 2015. szeptember 1-jén megnyitja kapuit a magyar tannyelvű Boldog Salkaházi Sára Iskolaközpont, óvodai, alapsiskolai és gimnáziumi szinten.

Az ünnepélyes beiratkozás 2015. január 15-én volt a szépi Városi Művelődési Központ nagytermében.

Az óvodában elsődlegesnek tartják a gyermekközpontú, szeretetteljes, családi légkört, amelyben hangsúlyozott szerepet kapnak az erkölcsi értékek: a jószág, a figyelmesség, a megbocsátani tudás, a felebaráti szeretet. Az óvodába a felvételi lapok februárban igényelhetők.

Az alapsiskolába a Bódva-völgye magyar anyanyelvű gyermekeinek jelentke-

zését várják, akik az alapismeretek begyakorlásával, a gondolkodási képességük fejlesztésével, a keresztény értékrend elsajátításával tehetségüket hatékonyan kívánják kamatoztatni.

A gimnáziumban azon alapiskolát végzett diákokat várják, akik elfogadva a keresztény hit, erkölcs és kultúra értékrendjét – a közjó szolgálata érdekében továbbtanulva – az átlagnál nagyobb tudást és műveltséget akarnak szerezni.

Minden érdeklődő szülőt, diákot és pedagógust tisztelettel és szeretettel várnak az alapítás szervezői. Bővebb információ a www.salkahazisara.sk honlapon.

Felvidék.ma

A GÖRÖGKATOLIKUS EGYHÁZ ÜNNEPE UKRAJNÁBAN

Az ukrainai görögkatolikus egyház visszanyert szabadságának 25. évfordulóját ünnepelte december közepén. Ferenc pápa rendkívüli követeként Christoph Schönborn bíboros is részt vett az ünnepi szertartásokon, és beszédet mondott az egyházakat és vallási szervezeteket tömörítő tanácsban.

Schönborn bíboros hangsúlyozta, Ferenc pápa mélyen együttérez Ukrajna minden lakójával, akik elszenvedik az országot sújtó háborús viszállyal.

Az ünnepség előtt Schönborn bíboros megemlékezett a Majdan téri tüntetés áldozatairól. Az ukrán görögkatolikus egyház nagyérsekével, Szvjatoszlav Sevcsukkal együtt imát mondtak, és gyertyát gyújtottak.

Az ukrán görögkatolikus egyházat 1946-ban tiltották be a Szovjetunióban. 1989-ben ismét engedélyezték az egyház működését. A többségében ortodox Ukrajnában minden tizedik lakos görögkatolikus.

(Kathpress)



A lateráni bazilika előtt (Fotó: Krisztus Légiója)

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyar-katolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Ashby De La Zouch, Birmingham, Bolton, Derby, Leeds, Leicester, Liverpool, Nottingham, Preston, Rochdale, Sheffield, St. Helens, Wolverhampton. Manchesterben minden szombaton este 8-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/ 526 49 72 25. Misézó helyek: Bécsújhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leedsdorfer Hang Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. E-mail: kersztfalvi@freemail.hu Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 10.00-kor, Felsőőr, vasárnaponként 9.00-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043- 316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Holló István, tel.: 0043-676/8742 6711, e-mail: istvanhollo33@yahoo.de; szentmise minden vasárnap 17.00 órakor. Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@diozese-linz.at; Misézó helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Hájtájer István, A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, e-mail: hajti80@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 15.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue de l'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: ihavas@piar.hu. Misézó helyek: Leuven, Hága/NL, Luxembourg.

Liège/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4 /22116 09. Misézó helyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Cibian Miklós főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Cibian Miklós főlelkész, mise minden 1. Szombaton 16 órakor: Orsolyiták kápolnája, 15, rue Soeur Bouvier 69005 Lyon, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info. Misézó helyek: Grenoble, Nizza.

Lotharingia: Misézó hely: Nancy.

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Ur Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstapienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metrőval a Stokłosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Tompa József, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, tel.: 0049-821/ 21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-152/23 16 27 53. E-mail: augsburgi-misszio@web.de; www.augsburgimisszio.de

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfuhl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye

frankfurti székhellyel: Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, fax: 0049-89/985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki

Egyházmegyek:

Passaui Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzenorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Tel.: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de <http://www.stuttgarti-katolikusok.de>, és Ft. Pilis György, Walfischgasse 17, 89073 Ulm, tel.: 0049-731/388 561 15, e-mail: gyorgypriest@yahoo.com

Miséző helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eislingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Dommerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel. és fax: 0039/06 6530 796, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santi Giovanni Evangelista e Petronio Dei Bolognesi (Via del Mascherone 61 – 00186 Roma és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnijában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve január, július, augusztus, szeptember).

Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Érdeklődni: Petrovay Zsolt, e-mail: zs.petrovay@bluemail.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Cœur- templomban, Feierabendstr. 68.

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órakor magyar szentmise a Schutzengel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szücsi László, Kirchstr. 13, CH-9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

SZÁZÉVES KANONOK KÖSZÖNTÉSE

Nagyszabású ünnepségen köszöntötték Ipolynyéken Dombi Ferenc kanonokot január 4-én. A szentmisét Beer Miklós váci megyéspüspök celebrálta. Az ünnepségen jelen volt Soltész Miklós, az EMMI egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkára is.

A magyarországi közjogi méltóságok is köszöntötték a jubiláló kanonokot. Orbán Viktor miniszterelnök köszöntő levelét Soltész Miklós olvasta fel. „Hálás vagyok, hogy Komárom, Budapest, Örsűjfalu és Ipolynyék hívói olyan elhivatott pásztorok kaptak, aki több mint hetvenöt év szolgálat után is vallja: pap lettem, pap vagyok, pap leszek mindörökké” – írta köszöntő levelében a miniszterelnök.

Áder János köztársasági elnök a Magyar Arany Érdemkeresztrel tüntette ki Dombi Ferencet, Palócföld és az Ipoly mente magyarságának szellemi és vallási hagyományainak megtartásában végzett nyolc évtizedes szolgálata elismeréseként. A magas kitüntetést az államtitkár adta át.

Ipolynyék önkormányzata és polgárai nevében Hrubík Béla köszöntötte az ünnepeltet. „Imáinkat meghallgatta a jó Isten. Itt állunk a századik születésnapján és együtt örvendünk nagyon sokan, hogy ezt a kegyet egy közülünk, aki a legméltóbb volt rá, megkapta. Száz év, négy emberöltő. S ha a nagyszülőktől,



Soltész Miklós köszöntötte Dombi atyát

szülőktől való gondos örökséget, két generáció szeretetét már gyermekkorban megkapja az ember, és életének eme kiemelkedő jubileumán még két, három generációnak útmutatást ad a saját életútjával, akkor az emberi lét, ez az emberi sors, mely ma előttünk áll csodálatosan, tündöklőn, közel kétszáz évet átfog, átölel. A kereszténység több mint kétezer éves történetében betölteni, kitölteni ennyi időt, lehet-e ennél szebb, több kívánsága a halandó embernek, vagy akár Isten hűségese szolgálójának élete alkonyán? Aligha!” – hangzott el a polgármester köszöntőjében. Ezt követően került sor az ajándék átadására: az önkormányzat ajándékát, egy faragott oltárképet, Pekár József és fia készítette Szepsiből.

A szentmisét követően a kultúrházban léptek fel a kanonok szülőfalujából, Cséparól érkezett néptáncosok. A jubileum alkalmából Csépa önkormányzata díszpolgári kitüntetéssel adományozott Dombi Ferencnek, aki életművével, példamutató emberi magatartásával hozzájárult Csépa község hírnevének öregbítéséhez.

Felvidék.ma

Adománygyűjtés magyarországi betegeknek

A Magyar Máltai Lovagok Szövetsége és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat minden év májusában közösen szervez **beteget kísérő zárandoklatot a Lourdes-i Szűzanyához, Franciaországban.**

Itt keresünk **támogatókat**, hogy azokat a gyógyulást remélő betegeket is el tudjuk vinni az útra, akik nem képesek a költségeik fedezésére.

Az **adományok** adóból való levonására „Spendenbescheinigung”-ot állítunk ki. Bármilyen kis összeg is nagy segítség egy beteg Lourdes-ba jutásához. Hálás köszönet érte! DEL. UNG. MALTESER-RITTER eV.

Konto : IBAN DE64 7025 0150

0010424166

SWIFT: BYLADEM1KMS

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNK BEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként: 0,10 EUR	
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: 0036-1/266–4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

ÉLETÜNK

Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal:

KERESZTÉNY ÉLET SZERKESZTŐSÉGE

H-1075 Budapest, Károly krt. 1.

Telefon: (0036) 1/328 01 96, (0036) 1/328 01 97

Fax: (0036) 1/328 01 98

E-mail: eletunk@keresztnyelet.hu

www.keresztenyelet.hu

*

Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc

Felelős kiadó: Merka János

Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence

A szerkesztőbizottság tagjai:

Ramsay Győző, Vincze András

*

Redaktion und Herausgeber:

UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE

Oberföhringer Str. 40, D-81925 München

Verantwortlicher Herausgeber: Merka János

Telefon: (0049) 89/98 26 37

Telefax: (0049) 89/98 54 19

E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de

*

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR

11 Exemplare

nach Übersee mit Luftpost USD 60

*

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik,

ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!

Tengerentúlról, vagy ahol nincs magyar lelkész,

oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 2 EUR

Előfizetési ár egy évre: 20 EUR

Tengerentúlról USS 60

BANKSZÁMLÁNK:

Szent Maximilian Kiadó

OTP Banka Slovensko, Komárom

IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696

BIC/SWIFT: OTPVSKBX

*

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

*

Druck:

Micropress Kft.

H-3516 Miskolc, Ács u. 12.

*

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt

zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET

MELLÉKELTÜNK.